

Xi-Putin topmøde udvikler spændende perspektiver for kinesisk-russisk økonomisk samarbejde

5. juli, 2017 – Gid andre møder mellem internationale ledere var lige så lovende for deres nationers befolkninger, som det netop afsluttede topmøde mellem Xi Jinping og Putin!

De 40 bilaterale aftaler, der blev underskrevet, drejede sig om alt fra landbrug til samarbejde inden for Bælte & Vejs globale udviklingsinitiativ, med et par private kontrakter, der også blev underskrevet på sidelinjerne af topmødet. For at støtte disse økonomiske udviklingsinitiativer, gav præsidenterne deres støtte til aftalen mellem den Russiske Direkte Investeringsfond og Kinas Udviklingsbank, for at skabe en fælles investeringsfond på næsten \$10 mia. (65 mia. yuan). Præsident Putin rapporterede, at de også havde aftalt »at fortsætte med konsultationer om den udvidede anvendelse af vore nationale valutaer i gensidige transaktioner og i investering«, og at de havde »sat sig den opgave mere aktivt at udvikle kreditsfæren og den finansielle sfære, samt samarbejdet i dette felt«.

Højteknologi og videnskabeligt samarbejde stod højt på deres dagsorden. Under deres pressekonference bagefter, nævnte Putin den succesfulde konstruktion af den første enhed af Tianwan-kernekræftværket (den største i drift i Kina, bygget med russisk teknologi) og sagde, at endnu to enheder ville komme i drift i 2018. De to præsidenter instruerede ligeledes det russiske atomenergiagentur Rosatom »om at underskrive en pakke af dokumenter om fire projekter for kernekræftværker i Kina før udgangen af 2017«, rapporterer Sputnik.

»I dag har vi særligt fokuseret på højteknologiske industrier – primært fælles rumforskning. Vi arbejder på det næste rumprogram for 2018-2022«, rapporterede Putin ligeledes.

Idet han nævnte Moskva-Kazan-højhastighedsjernbaneprojektet som blandt de fælles hovedprojekter, sagde Putin ligeledes, at de to havde drøftet *»lokaliteten for rullende materiefremstilling i Rusland«.*

Han rejste også spørgsmål om voksende videnskabelige og uddannelsesmæssige bånd mellem Rusland og Kina, og der er 17.000 russiske studenter i Kina, som præsidenten ser vokse til 100.000 studenterudvekslinger frem til 2020. For eksempel vil det første russisk-kinesiske universitet begynde at optage sine første studerende i september måned.

Under deres fælles pressebriefing understregede Putin atter engang, at deres fælles, økonomiske projekter udgør en del af deres bestræbelser for at *»forbinde aktiviteterne i den Eurasiske Økonomiske Union med det kinesiske initiativ for det Økonomiske Silkevejsbælte«,* som de diskuterede *»i dybden ... i overensstemmelse med vores idé om at danne et bredt, eurasiske partnerskab«.*

Putin forklarede:

»Vi ser et stort potentiale i den fælles anvendelse af den Nordlige Søfartsrute og den Transsibiriske Jernbane og Baikal-Amur-jernbanen. Dette er i vid udstrækning i overensstemmelse med vore kinesiske partners initiativer, der blev drøftet under det nylige Bælte & Vej Internationale Forum i Kina. Den kinesiske leders initiativ fortjener omhyggelig opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.

Jeg er overbevist om, at disse storstilede projekter vil resultere i intensiv handel, moderne produktion og jobs og den hastige udvikling af russiske og kinesiske områder.«

Vi venter spændt – Vær forberedt på store ting forude

Leder fra LaRouche PAC, 5. juli, 2017 – Der er en fornemmelse af, at verden 'venter i spænding' lige nu, i forventning om de begivenheder, der vil finde sted under Gruppen af 20's møde i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli. Det er bestemt ikke, fordi der er grund til at antage, at et mirakel vil falde ned fra himlen og redde dagen. Sandsynligheden taler for en formel overtapetsering af rådne splinter og politikker. Men personer og kræfter er i gang for at fremtvinge en forandring til det gode.

Der er ingen tid at spille; farerne er store. Som den russiske præsident Vladimir Putin for nylig sagde under Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, »vi må ikke – har ikke ret til at – spille vores tid og indsats på skænderier, fejder og geopolitiske lege«. Dette blev citeret sidste fredag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved et arrangement i Moskva (Primakov-forum), hvor han sagde: »Det, vi har brug for, er vise og afbalancerede fremgangsmåder ...«

Netop nu haster dette med hensyn til situation med Nordkorea, hvor FN's Sikkerhedsråd skal mødes i dag under Kinas formandskab. Den kinesiske præsident Xi Jinping og Putin påbød i går deres udenrigsministre at udstede en politisk erklæring om, hvad man skulle gøre med henblik på en god løsning.

Præsident Xi gør sin del i nedtællingen til Gruppen af 20. I Tyskland udgav han den 4. juli en artikel, der kom i mainstreammedierne, med titlen, »At gøre verden til et bedre

sted«. Dette skete forud for hans møde med kansler Angela Merkel og andre tyske ledere. Xi erklærede, at »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der for nylig fandt sted i Beijing, har til formål at fremskynde samspillet mellem udviklingsstrategier og forbundethed« nationerne imellem, og at »det kimer med temaet for dette års Hamborg-topmøde, 'At forme den indbyrdes forbundne verden'. Bælte & Vej Initiativet og G20-samarbejde kunne komplementere og forstærke hinanden ...« Xi sagde, at Kina håber at arbejde sammen med alle parter ved Hamborg-topmødet, for global vækst.

I *Xinhua*s kinesisk-sprogede dækning af den efterfølgende debat i Tyskland over Xis bemærkninger, citeredes Helga Zepp-LaRouche, der blev beskrevet som »formand og stifter af Tysklands kendte tænketank, Schiller Institutet«. Hun støttede kraftigt Xis bestræbelser for at bygge et »fællesskab for en fælles skæbne«, og hun understregede også betydningen af Bælte & Vej Internationale Samarbejdstopmøde. Desuden sagde Helga Zepp-LaRouche: »Udviklingen af Afrika er et af de vigtige spørgsmål ved G20-topmødet. Kina har i realiteten løst flygtningeproblemet ved kilden, gennem investeringer og byggeri af jernbaner, dæmninger, kraftværker, industri-parker og uddannelse af den afrikanske arbejdsstyrke. Hvis Europa vil løse flygtningekrisen på en human måde, bør det blive involveret i 'at bygge hele vejen'«. (Groft oversat fra *Xinhua*-nyhedstelegrammet, der også optræder i Sina, på CGTN og på det kinesiske Forsvarsministeriums site.)

Manglen på handling i ånden fra Bælte & Vej dukker på dramatisk vis op i mange situationer. Se på New York City. Mandag, den 10. juli, starter »Smertens-sommeren«, hvor linjer vil blive taget ud ved Penn Station for at udføre reparationer, der er gået over tiden, men der er ingen overordnet plan for hele området, og heller ingen nødforholdsregler for befolkningen. Samme tid, næste uge, kunne være fuld af kaos, hysteri og lidelse.

Og alligevel har Transportministeriet netop trukket sin

repræsentant ud af bestyrelsen for »Gateway-projektet«, et fortjenstfuldt program om byggeri af nye overgange over Hudsonfloden mellem New Jersey og Manhattan. Det foreslåede statsbudget for 2018 har ligeledes ikke afsat nogen midler til arbejder på Portal Bridge, den eneste overgang over Hackensack-floden, der tager hele den nord-sydgående jernbane fra New Jersey og ind i Manhattan.

Lad os på den internationale scene se på fødevarer-situationen. Den 3. juli udgav FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en erklæring om, at den globale hungersnød vokser. Behovet for nødhjælp i Yemen, Nigeria og Sydsudan, samt andre steder, er de alvorligste, siden Anden Verdenskrig.

Den 7. juli, hvor G20 åbner, vil der samtidig være en international konference, med Schiller Institutet som medsponsor, i New York City, om »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, hvor deltagere, inklusive diplomater, landbrugseksperter og repræsentanter for USA's landbrug, vil konferere om løsning af nødsituationer og om at gå frem mod en verden med rigelig mad, og en »fælles udviklings-skæbne«. En erklæring fra en landbrugsorganisations konference lyder: »Vi har ingen idé om de vidunderlige fremskridt, der venter forude, hvis vi kommer ind på sporet med bevidste udviklingspolitikker og kommer væk fra sporet med løgnene om, at vi skal 'have tillid til markeds kræfterne ...'«

Midlerne herfor er for hånden: [LaRouches »Fire Love«](#).

Foto: (photo: Die Bundesregierung/Tybussek)

Rusland og Kina foreslår et nyt fællesinitiativ for Nordkorea

5. juli, 2017 – Under deres møde i Moskva i går, foreslog den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping i fællesskab et initiativ for at reducere spændingerne på Koreahalvøen. »Vi har aftalt at promovere vores fælles initiativ, baseret på en russisk, skridt-for-skridt plan for en afgørelse af Korea og kinesiske ideer om samtidigt at fryse nordkoreanske atom- og missilaktiviteter, og amerikanske og sydkoreanske, fælles militære øvelser«, sagde Putin under slutpressekonferencen, som de to ledere holdt.

Kort derefter udlagde det Russiske Udenrigsministerium en generøs fælleserklæring, der var udstedt af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, umiddelbart efter Nordkoreas seneste missilprøveaffyring den 4. juli. Erklæringen sagde, at »Rusland og Kina vil nøje koordinere deres bestræbelser for at promovere en omfattende løsning på problemerne på Koreahalvøen, inklusive atomspørgsmålet, med det formål at opnå en varig fred og stabilitet i Nordøstasien.« Erklæringen kombinerer Kinas forslag om tosidig suspendering, hvor Nordkorea indvilger i et moratorium for yderligere missiltests samtidig med, at USA og Sydkorea suspenderer storstilede militære øvelser og planlægger en gradvis deeskalering af spændingerne på halvøen. De modstridende parter vil, ifølge erklæringen, »indlede forhandlinger og fremføre fælles principper for deres relationer, inklusive ikkeanvendelse af magt, afståelse fra aggression, fredelig sameksistens og faste forsæt om at gøre alt, de kan, for at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri med udsigt til at fremme en omfattende løsning af alle problemer, inklusive atomspørgsmålet«.

Ruslands ambassadør til FN, Vladimir Safronkov, rapporterede om den fælles, russisk-kinesiske erklæring til FN's Sikkerhedsråd, der trådte sammen til et hastemøde i dag. Forslaget om den tosidige suspendering og den gradvise etablering af en mekanisme for skabelse af fred og sikkerhed, kunne føre til normalisering af relationerne mellem alle stater, sagde Safronkov.

USA, Japan og Sydkorea foreslog på den anden side et nyt parti stærke, internationale og individuelle sanktioner, som f.eks. mod eksport af arbejdskraft og oliehandel, rapporterede *Korea Herald* her til morgen. »Ethvert land, der er vært for nordkoreanske gæstearbejdere, giver nogen økonomiske eller militære fordele eller ikke fuldt ud implementerer FN's Sikkerhedsråds resolutioner, hjælper og tilskynder et farligt regime«, sagde den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson i en erklæring. »Vi har til hensigt at bringe Nordkoreas provokerende handling for FN's Sikkerhedsråd og vedtage stærkere forholdsregler for at stille D.F.K. (Nordkorea) til regnskab.«

USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, meddelte i dag under det hasteindkaldte møde i FN's Sikkerhedsråd, at USA snarest ville introducere en ny resolution for yderligere at stramme sanktionerne mod Nordkorea. Alt imens hun ikke ville oplyse nogen detaljer, så antydede Haley, at Nordkoreas adgang til hård valuta så vel som oliestrømmen, øgede restriktioner for fly- og skibstrafik, og at stille lederskabet af Nordkorea til regnskab, er yderligere forholdsregler, der kunne blive truffet. Haley indikerede ligeledes, at USA kunne anvende militærmagt, hvis andre forholdsregler ikke tvinger Nordkorea til at bøje sig.

Foto: Rusland og Kina har fremsat et fælles forslag til en løsning på konflikten over Nordkorea, efter landet opsendte endnu et missil den 4. juli. Her, Xi Jinping (venstre) og Vladimir Putin, under førstnævntes 2-dages besøg i Moskva den 3.-4. juli.

Lyndon LaRouche: »Sand patriotisme: At forsvare universets lov og evnen til fornuft.« LPAC kortvideo

For at kunne håndtere den form for krise, vi konfronteres med, må vi søge i os selv og i os selv finde en værdi, der er så dyrebar, at, hvis vi brugte vort liv på at forsvare denne værdi, ville vi herved have vundet vort liv, fordi vi ville have vundet formålet med vor dødelige eksistens.

»Hvis vi vedtog den holdning, som USA havde under Kennedys rumprogram; faktisk Eisenhower/Kennedy-rumprogrammet, fra ca. 1958, det såkaldte 'Sputnik'-program, og frem til 1965, kombineret med en politik for investerings-skattecredit for passende investering, sammen med et program for videnskabsberigelse i vore skoler og lignende ting, som vi gjorde dengang; intet andet end dette, så kan jeg forsikre jer for, at, med en viden om, hvad der er vigtigt at arbejde på inden for videnskab, inden for teknologi; med en viden om de projekter, der er den bedste måde at udtrykke disse teknologiske forbedringer på, så garanterer jeg jer, at, hvis mennesker på denne planet havde den politiske vilje til at gøre dette, ville vi øge den potentielle befolkningstæthed på denne planet, og forbedre levestandarden med så meget som 40 gange så meget som i dag, hen over de næste tre generationer med faktor 10. Vi kunne ved slutningen af dette århundrede ... i løbet af to generationer, opretholde et potentielt befolkningstal i størrelsesordenen 100 milliarder mennesker – med større lethed, meget bedre ernæret, langt tryggere, mere frie, meget mindre overfyldt end i dag, fordi vi brugte jorden

på en mere intelligent måde.

Der findes to slags 'naturlig lov', eller to aspekter af naturlig lov. Den første er universets love, og den anden, eller lad os sige, hvis et kongresmedlem skulle finde på at ophæve tyngdeloven, for nu at bruge et billede, ville det så ophæve tyngdeloven? Det ville det ikke. Så hver gang personer, fordi de har stor, politisk magt, siger, at de trodser det, der i realiteten er en lov i det fysiske univers, en lov i naturen, naturlig lov, og de, på grund af deres magt, får andre til at støtte denne modstand, hvad sker der så med nationer, der trodser naturen? De bliver knust, ødelagt. Deres bekæmpelse af naturlig lov bliver redskabet for deres ødelæggelse. Hvis man støtter politikere, der bedriver en sådan trods af naturlig lov, hvad bringer man så over én selv, og ens nation? Man bliver en medskyldig, man håndhæver denne ødelæggelse, man fremkalder ødelæggelsen af ens nation, ens familie, alting.

For at kunne håndtere den form for krise, vi konfronteres med, må vi søge i os selv og i os selv finde en værdi, der er så dyrebare, at, hvis vi brugte vort liv på at forsvare denne værdi, ville vi herved have vundet vort liv, fordi vi ville have vundet formålet med vor dødelige eksistens. Det er, hvad en soldat burde have i kampen, mod, ikke patriotisme, men dét; ikke patriotisme som et abstrakt flag; ikke patriotisme som et racistisk begreb; ikke patriotisme i nogen af disse andre, symbolske betydninger; men patriotisme i den betydning, som vi burde have i USA, men som vi stort set er fremmedgjorte overfor. At vide, hvad Ben[jamin] Franklin repræsenterede; et system af repræsentativt selvstyre under naturlig lov, og under loven, der styres af naturlig lov. At forestille sig rædslen ved engang at have kendt et sådant selvstyre; at forestille sig at leve under slaveri, der ikke alene er en materiel undertrykkelse, men ødelæggelse af selve ens børns sjæl. Og på os ligger således, og jeg vil respondere til denne udfordring, det moralske ansvar for hundreder af milliarder af

sjæle, der, hvis tingene var passende, burde blive født i fremtiden.

Det ansvar påhviler os, at se tilbage til de martyrer, der gav os regeringsinstitutioner, i hvilke sandhed, og således frihed, fik samfundsmæssig status. Der findes ikke frihed uden sandhed, og der findes ikke sandhed uden frihed. Rettigheden hos en person, der ledes af de rette principper, til at komme frem til en mening, der bygger på fornuft – ikke en tilfældig mening, men baseret på en omhyggelig anvendelse af fornuft; og denne persons rettighed til at stå frem og sige, 'Dette er, hvad jeg mener, med mindre jeg bliver overbevist om det modsatte gennem fornuft'. Det er frihed. Om så hele samfundet er uenig med én, hvad så? Så længe, man ledes af fornuft, og så længe, man underkaster sig korrektion af ens opfattelse gennem fornuft, det er retten til at fremføre en mening i modstrid med flertallet i samfundet omkring én; det er frihed. Et demokratisk samfund, som 'Projekt Demokrati' i Kongressen definerer det i dag, er den mest forfærdelige vederstyggelighed, man kan forestille sig, og imod hvilket de, der grundlagde USA, advarede. 'Demokrati' er det værste af alle onder, den værste af alle tyranner, fordi der ikke findes en værre tyran end i den irrationelle flok, en lynch-flok; demokrati, som de definerer det, er et demokrati, der består af en lynch-flok – pas på med ikke at have den forkerte hudfarve, eller den forkerte mening – og under hvilket personen ikke har nogen rettighed, undtagen retten til at være enig med det, der fremstår som flertallet af den herskende mening. Og, hvis flokken skifter mening, så river man sit tøj af og tager det tøj på, den tager på, og så fremdeles. Et samfund af modeluner og vanvid, uden noget moralsk formål, nogen moralsk karakter og evne til fornuft. Forsvaret af personen, der ønsker at udøve fornuft, der ønsker at blive styret af naturlig lov og fornuft, er samfundets helligste pligt – forsvaret og omsorgen for sådanne personer. Og et samfund, der ikke opfylder denne mission, er ikke levedygtigt. En regeringsform, der ikke tjener dette formål, er ikke

levedygtig, fordi den ikke beskytter den mest dyrebare del af det menneskelige samfund – udviklingen af fornuftsevnen i den enkelte person; det, der gør os til virkelige mennesker; det, der gør vores individuelle liv helligt.

Og det er, hvad der står på spil.«

Offentliggjort den 5. jul. 2017

☒ *Ovenstående er et klip fra LaRouches hovedtale på en 1988-konference »Mad for Fred«, som en fejring af den forestående Schiller Institut-konference denne fredag (7. juli, 2017), der ligeledes har titlen, »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«. Hr. LaRouche talte for flere end 400 landbrugsledere om potentialet for at anvende det Amerikanske Systems økonomiske metoder for at opretholde 100 milliarder mennesker om tre generationer, og den nødvendige, kulturelle opgradering for at udvikle vore borgeres kreativitet for at opnå dette mål.*

Se hele hovedtalen her: <https://youtu.be/UjYMNMSpZ3s>

Verden står over for den værste fødevarekrise, advarer FAO

5. juli, 2017 – I en tale i Rom den 3. juli for FN's Fødevare- og Landbrugsorganisations (FAO's) konference, der finder sted hvert andet år, gjorde FAO's generaldirektør José Graziano Da Silva det klart for medlemmerne, at den globale hungersnød vokser, rapporterede Reuters. »Jeg ville ønske, jeg kunne annoncere nogle gode nyheder her i dag med hensyn til den

globale kamp mod hungersnød«, sagde Da Silva. »Men det er desværre ikke tilfældet. De data, der foreløbigt er til rådighed, indikerer for i år, at antallet af underernærede mennesker i verden er vokset, og fortsætter med at vokse«, sagde Da Silva. De foreløbige data, som Da Silva refererede til, er baseret på FAO's årlige rapport, *The State of Food Security and Nutrition* (Tilstanden for sikkerhed for fødevarer og ernæring), som forventes udgivet til september.

Da Silva nævnte ikke specifikke tal, men antallet af mennesker, der ikke havde nok at spise, er tilsyneladende vokset siden sidste år. Det var faldet til 795 millioner i 2014-16, en nedgang på 21 % i forhold til 1990-92, ifølge FAO. Da Silva påpegede, at dette års tal var en overraskelse, og han tilskrev årsagen til, at næsten 20 millioner mennesker sulter i Sydsudan, Nigeria, Somalia og Yemen, tørke og voldsomme kampe, der finder sted i nogle af disse lande.

At opnå en hungersnød på nul frem til år 2030 er et af FN's bæredygtige udviklingsmål, der blev vedtaget af medlemmerne i 2015. David Beasley, chef for FN's Globale Fødevarerprogram (WFP), sagde imidlertid ved konferencen, at målet havde »nul chance for at lykkes i den atmosfære, vi i dag har i verden«, på grund af konflikter, rapporterede Reuters. Beasley blev nomineret til stillingen som direktør for WFP af den amerikanske præsident Donald Trumps administration.

Præsidenterne Xi og Putin mødes på tærsklen til

topmødet i Gruppen af 20

Leder fra LaRouche PAC, 4. juli, 2017 – Helga Zepp-LaRouche har sagt, at topmødet i Moskva den 4. juli mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, faktisk ville være den første begivenhed i det forestående topmøde den 7.-8. juli i Gruppen af 20. Topmødet i Moskva i dag indledte G20-møderne på et meget højt niveau. Hvis det skulle lykkes for G20-topmødet og dets mange sidemøder at opretholde samme høje niveau, som ved præsidenterne Xis og Putins møde i dag, ville lederne af G20 bogstavelig talt have sikret en blomstrende og fredelig fremtid for menneskeheden.

Putin, Xi og deres delegationer indgik utallige aftaler – så mange, faktisk, at de fleste af dem endnu ikke synes at være blevet registreret på engelsk. Men i centrum for alle disse aftaler, var koordineringen af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) med Bælte & Vej initiativet, lanceret af Kina. Med reference til Bælte & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj (hvor Helga Zepp-LaRouche var gæst), sagde præsident Putin: »Den kinesiske leders initiativ fortjener den mest omhyggelige opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.«

Præsident Xi bemærkede, at dette var hans sjette besøg til Rusland som præsident, og hans tredje møde med præsident Putin i år.

I en pause mellem de to delegationers møder, tildelte præsident Putin præsident Xi Apostlen Sankt Andreas Ordenen, Ruslands højeste ordensdekoration, som blev indviet af Peter den Store i 1698. Putin sagde, at han gjorde dette som en anerkendelse af Xi Jinpings særlige tjenester i udviklingen af partnerskab, strategisk samarbejde og også venskab mellem de to stater.

Denne udnævnelssceremoni var et dybt personligt øjeblik, der også på det juridiske område åbenbarede det, der er mest

universelt mellem de to ledere. Præsident Xi sagde, at den aktuelle periode »sandsynligvis er den bedste periode i Kinas og Ruslands omfattende partnerskabs og strategiske samarbejdes historie«. På forskellige måder bemærkede han, at de to forfølger dette partnerskab i ikke alene deres egne nationers, men i alle nationers interesse.

Dernæst kom den udtalelse, som mange har fundet så bemærkelsesværdig – som har fået mange til at flippe ud. Nemlig udtalelsen om, at de fuldstændigt har ladet geopolitik bag dem, som Helga Zepp-LaRouche har krævet i årtier. Da han fik Sankt Andreas Ordenen, sagde præsident Xi Jinping: »Hr. Putin og jeg er helt enige om, at kinesisk-russiske relationer fortsat må være fri for enhver udefrakommende indflydelse, uanset forandringer på den internationale scene.«

Vær forvisset om, at Lyndon LaRouche, og også Gottfried Leibniz, smiler i dag.

Nordkorea lancerer endnu et missil; Rusland og Kina kræver en omfattende løsning

4. juli, 2017 – Nordkorea har lanceret endnu et missil i dag, og iflg. det Japanske Forsvarsministerium faldt det ned i den japanske eksklusive økonomiske zone. I en erklæring sagde Ministeriet: »Detaljerne er ved at blive analyseret; det ballistiske missil nåede imidlertid tilsyneladende op over en højde på 2.500 km og fløj omkring 900 km i 40 minutter, før det landede i det Japanske Hav i vort lands eksklusive

økonomiske zone.«

Præsident Donald Trump tweetede som respons til lanceringen: »Nordkorea har netop lanceret endnu et missil. Har denne fyr [Nordkoreas leder Kim Jong-un] intet bedre at bruge sit liv til? Svært at tro på, at Sydkorea og Japan vil finde sig i det her ret meget længere. Måske vil Kina lægge stort pres på Nordkorea og stoppe dette nonsens én gang for alle!«

Spørgsmålet om Korea blev adresseret af både den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping under deres topmøde i Moskva, hvor de to ledere aftalte at fortsætte deres eget initiativ for en fredelig afgørelse af atomvåbenspørgsmålet i Nordkorea. Putin sagde: »Blandt vore fælles udenrigspolitiske prioriteringer er en omfattende løsning af problemerne på den Koreanske Halvø med en interesse i at sikre varig fred og stabilitet i Nordøstasien. Vi har aftalt at promovere vort fælles initiativ, baseret på den russiske gradvise plan for en afgørelse i Korea og kinesiske ideer om samtidigt at fryse Nordkoreas atomvåbenaktiviteter og USA's og Nordkoreas storstilede militære øvelser.«

Putins erklæring blev efterfulgt af den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkovs opfordring til en forsigtig respons.

»Vi er alarmeret og bekymret, og vi følger udviklingerne i Nordøstasien med temmelig stor ængstelse«, sagde han. »Det vigtigste nu er ikke at gå for vidt med en respons. De, der har en ansvarlig fremgangsmåde over for opgaven med at sikre fred, bør forstå, at, at bruge denne hændelse som påskud for at udløse en ny spiral af modforholdsregler, der uundgåeligt vil føre til gengældesskridt, er et prøvet og afprøvet spor, der ikke føre nogen vegne hen.« Han fortsatte, »det eneste alternativ er stabilisering i form af handlinger«.

Idet han gjorde opmærksom på det faktum, at Nordkoreas missilprøveaffyringer ikke overholder FN's Sikkerhedsråds

resolutioner, sagde han: »Rusland stemte for disse resolutioner og kan ikke stå passivt på sidelinjerne af disse udviklinger. Status quo må genvindes, og så bør deeskaleringsprocessen begynde, en skridt-for-skridt bevægelse hen imod det øjeblik, hvor en dialog kan lanceres. Det er bundlinjen af Ruslands forslag.«

»Nordkoreas missilaffyringer er endnu en påmindelse om, at der ikke findes andre muligheder«, konkluderede han.

Bælte & Vej Fyrværkeri

Leder fra LaRouche PAC, 3. juli, 2017 – Koncerten i Carnegie Hall, New York, i slutningen af sidste uge og det efterfølgende symposium for at hædre Sylvia Olden Lees arbejde, samt den forestående konference, »Mad for Fred«, i slutningen af denne uge, udgør de to »bogstøtter«, der leverer det idémæssige lederskab og den programmatiske direction for det, der er i færd med at blive én af de mest dramatiske uger for internationalt diplomati i nyere historie.

For det første er der topmødet den 4. juli i Moskva mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, med forventede resultater, der har fået begge sider til at karakterisere mødet som »årets begivenhed«. De planlægger at konsolidere koordineringen af Kinas Bælte & Vej Initiativ med den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union; de vil åbne nye områder for videnskabeligt samarbejde, inklusive det Arktiske Område; og de har til hensigt at arbejde tæt sammen for at bekæmpe terrorisme, narkotikahandelen og andre trusler mod global sikkerhed.

Som Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, så tager Xi-Putin-topmødet form af det afgørende spørgsmål i denne strategiske

kombination af begivenheder. Derimod truer G20-mødet den 7. – 8. juli i Hamborg med at blive mere et gadekarneval end et seriøst topmøde: USA's finansminister Steven Mnuchin og Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble har gjort fælles sag i et forsøg på at bandlyse enhver diskussion af en seriøs finansreform, såsom Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, som alene ville kunne give G20-topmødet mening og gøre den transatlantiske sektor i stand til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet.

Men de såkaldte »sidelinjer« af G20-topmødet ser ud til at blive langt mere produktive end den formelle dagsorden, som Merkel-regeringen har sat for selve topmødet. Statsoverhovederne for Kina, Japan, Sydkorea og selvfølgelig USA har planlagt mange møder på sidelinjerne af topmødet. Ruslands Putin har planlagt ikke færre end 11 bilaterale møder på topmødets sidelinjer – og dette omfatter ikke hans forventede møde med den amerikanske præsident Donald Trump, det møde, der »er afgørende, og som alle har ventet på«, med Kreml-assistent Yuri Ushakovs ord.

Hvis USA, Rusland og Kina kan arbejde sammen, kommenterede Helga Zepp-LaRouche, så findes der en vej ud af den nuværende sammenbrudskrise. Dette vil kræve en desarmering af de multiple provokationer, som det bankerotte Britiske Imperium lægger i vejen for dem – fra Syrien til det Sydkinesiske Hav og til Koreahalvøen – og de må nødvendigvis adressere krisen med finanssammenbruddet, som er det Damoklessværd, der hænger over Vesten, og det må ske gennem de eneste programmatiske og idémæssige redskaber, der vil virke: nemlig dem, som Lyndon LaRouche har foreskrevet i sine »Fire Love«.

Foto: Et billede fra Hongkongs spektakulære fyrværkeriforestilling, i anledning af markeringen af 20-året for briternes overrækkelse af Hongkong til kinesisk myndighed, juni, 2017. (Telegraph/Youtube screen grab)

Moskva og Washington arbejder på et produktivt møde mellem Trump og Putin

3. juli, 2017 – I et vidtrækkende interview med reportere i dag, understregede assistent til Kreml, Yuri Ushakov, at, alt imens både præsident Trump og præsident Putin har ekstremt stramme programmer for det forestående G20-topmøde i Hamborg (start 7. juli), så er han overbevist om, at de to præsidenter vil mødes og bekræftede, at Rusland er forberedt til en diskussion om hele den bilaterale og multilaterale dagsorden, rapporterede TASS.

Fra Washingtons side mødtes under-udenrigssekretær for politiske anliggender, Tom Shannon, med den russiske ambassadør [til USA] Sergei Kislyak »for at følge op på nylige samtaler mellem udenrigsminister Rex Tillerson (USA) og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for at adressere det forestående møde mellem præsidenterne Trump og Putin«, ifølge et udskrift fra USA's Udenrigsministerium. Der er tilsyneladende bestræbelser i gang for at sikre, at det aktuelle dødvande i relationerne brydes, og at mødet mellem de to ledere bliver produktivt. Man mente, det var vigtigt, at Shannon og Kislyak mødtes, på trods af russernes frustration over de netop gennemførte sanktioner, der førte til, at et planlagt møde i sidste uge, mellem Shannon og viceudenrigsminister Ryabkov i Moskva, blev aflyst (af russerne). Shannon og Kislyak drøftede en omlægning af dette møde og at fortsætte med at diskutere anliggender af »gensidig interesse i vore bilaterale relationer«, rapporterer USA's Udenrigsministerium.

Ushakov bemærkede i sin briefing, at Putin og Trump har talt sammen over telefon flere gange, men sagde, at dette ikke er nok, fordi de bilaterale relationer »sad fast på nulpunktet«. Mødet mellem de to vil være afgørende for at sikre global stabilitet, tilføjede han, og understregede, »Det er nødvendigt at bryde det aktuelle dødvande i de bilaterale relationer. Dette er i lige grad vigtigt for os og for amerikanerne ... Dette møde bør holdes, med alle midler«.

»Som jeg ser det«, fortsatte han, »så kan den blotte atmosfære af et fremtidigt møde være med til at løse mange spørgsmål, inklusive samarbejde på den internationale scene og de spørgsmål, der fortsat er på det bilaterale niveau.« For eksempel, understregede han, er der »et betydeligt potentiale« for, at Rusland og USA kan koordinere indsatsen i kampen mod international terrorisme, narkotikahandel, organiseret kriminalitet og spredningen af masseødelæggelsesvåben. »Vore lande kan gøre meget sammen for at afgøre regionale kriser«, såsom kriserne Ukraine, Palæstina-Israel, Yemen, Libyen, Afghanistan og andre, understregede han.

Ushakov rapporterede, at Putins møde med Trump også kunne handle om spørgsmål som våbenkontrol og strategisk stabilitet, »for hvis opretholdelse Rusland og USA bærer et særligt ansvar som de største atommagter, i betragtning af, at intensiteten i denne dialog blev skarpt reduceret af USA's tidligere leder, Barack Obamas administration i 2014, da den indskrænkede militære kontakter«.

Foto: Den russiske ambassadør til USA, Sergei Kislyak (billedet), mødtes den 3. juli med undersekretær i USA's Udenrigsministerium, Tom Shannon, for at følge op på de nylige samtaler mellem udenrigsministrene Rex Tillerson og Sergei Lavrov, USA og Rusland hhv., som oplæg til det forventede møde mellem præsidenterne Trump og Putin, USA og Rusland hhv., i forbindelse med det forestående G20-topmøde den 7. – 8. juli i Hamborg, Tyskland.

Kinas »Ét Bælte, én Vej« forbereder at åbne den arktiske korridor

3. juli, 2017 – I kølvandet på et møde mellem Kinas premierminister Li Keqiang og den finske premierminister Juha Sipilä den 27. juni i Dalian, Kina, under »Sommer Davos« Økonomiske Verdensforum, lovede begge ledere at styrke bilateralt samarbejde om arktiske anliggender.

Asia Times rapporterede, at Finland kom med et af de mest interessante forslag om en arktisk jernbanekorridor til €3 mia. (\$3.4 mia.), og som ville forbinde Nordeuropa med Kina og dybvandshavne i Ishavet. Ideen fremsattes af en gruppe finske akademikere og ledere af foretagender. Det ville forbinde byen Rovaniemi i det nordlige Finland med den norske havn i Kirkenes ved Barentshavet.

Ifølge den Arktiske Korridors webside, er den Arktiske Korridor et globalt, økonomisk område, såvel som en transport- og udviklingskorridor. Den forbinder Finland og Europa med Ishavets dybvandshavne, store områder for olie og gas, samt den vestlige ende af den Nordlige Søfartsrute. Projektet for den Arktiske Korridor befinder sig i begyndelsen af udviklingsstadiet.

De Nordiske Lande (Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige) har hidtil ikke været en del af Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI), selv om alle fem lande er stiftende medlemmer af den BVI-relaterede Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Den 31. marts i år, rapporterede *The Diplomat*, besøgte Finlands udenrigsminister Kina og fremlagde konceptet med et

projekt for en arktisk jernbanekorridor. Finland har formandsskabet for Arktisk Råd mellem 2017 og 2019.

Asia Times påpegede ligeledes, at Finland ikke er den eneste fremtidigt mulige placering for en hovedjernbane inden for Bælte & Vej. En anden kandidat er Letland. Med grænse til Rusland har Letland en veludviklet infrastruktur for godsforsendelse og jernbanegods, der daterer sig tilbage til Sovjettiden. Dette var en faktor, da Kina åbnede en 11.000 km lang godstransportrute mellem endestationen i Yiwu, Zhejiang-provinsen, og Riga, Letland, sidste november.

(Video fra 2014:)

Xi Jinping: Kinesisk-russiske relationer på 'deres historisk højeste punkt'

3. juli, 2017 – Forud for sin ankomst til Moskva til sit statsbesøg med Vladimir Putin, gav den kinesiske præsident Xi Jinping interviews til flere russiske medier, hvor han forklarede sit synspunkt om de aktuelle kinesisk-russiske relationer, som han beskrev som værende »på deres historisk højeste punkt«, samt perspektiverne for at intensivere en allerede stærk, bilateral relation og udvide samarbejdet inden for en række områder, både i den internationale arena og bilateralt.

Mest sigende var Xis erklæring, rapporteret af TASS, *Rossiyskya Gazeta* og *Xinhua*, blandt andre, om, at »de to

nationer var hinandens mest pålidelige, strategiske partner«, og at de har opbygget en politisk og strategisk tillid på meget højt niveau.

»Præsident [Vladimir] Putin og jeg har opbygget en god arbejdsrelation og et nært, personligt venskab«, understregede Xi og forudsagde, at hans besøg i Moskva vil »indsprøjte nye impulser i udviklingen af de kinesisk-russiske relationer ... det hastigt voksende, pragmatiske samarbejde er blevet lokomotivet i den fortløbende udvikling af russisk-kinesiske relationer«, tilføjede han.

I sine diskussioner af områder for økonomisk samarbejde – handel, energi, højteknologi og kinesisk involvering i udviklingen af det Russiske Fjernøsten – understregede Xi, at bestræbelser er i gang for at »tilpasse« Kinas Bælte & Vej med den russiskledede Eurasiske Økonomiske Union. Han nævnte specifikt infrastrukturprojekter over grænserne, såsom den nordlige, polare søfartsrute, som, sagde han, ville fremme gensidig forbundethed og »indsprøjte ny kraft i det bilaterale samarbejde«.

Samarbejde omkring bekæmpelse af international terrorisme er af den største vigtighed, sagde Xi, da det sætter et eksempel for resten af verden. Det er i begge landes fundamentale interesse og befordrende for verdensfred og stabilitet, understregede han. Han understregede desuden behovet for at intensivere samarbejde og koordinering med sådanne multilaterale organisationer som De forenede Nationer og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), i betragtning af, at internationale terrorgrupper opfordrer til, og planlægger, flere angreb globalt. Med klar reference til USA's og visse vestlige allieredes strategier, advarede Xi om, at nogle lande bruger kampen mod terrorisme til at fremme deres egne interesser og anvender således »dobbelte standarder« – dvs., de lande, der ønsker at bruge antiterror-kampagnen til geopolitiske formål. Dette har haft en negativ virkning på den globale antiterror-kamp, sagde Xi.

I denne forbindelse opfordrede Xi indtrængende til, at regionale »brændpunkter« skulle håndteres korrekt. Der bør ydes hjælp til nationerne i Mellemøsten, inklusive Syrien, for at genoprette stabilitet så snart som muligt, sagde han, og der må vedtages »langsigtede, omfattende politikker« for at »udrydde ynglepladsen for terrorisme«.

Xi var ubøjelig med hensyn til spørgsmålet om deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea og advarede om, at det »har voldt alle områdets nationers strategiske sikkerhedsinteresser alvorlig skade«, inkl. Kina og Rusland. Denne deployering ville ikke være med til at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri, tilføjede Xi, men vil derimod fremprovokere yderligere spændinger. »Moskva og Beijing har overensstemmende synspunkter mht., hvad THAAD-deployeringen repræsenterer«, sagde han, og »vil træffe passende forholdsregler for at sikre deres nationale sikkerhed og den strategiske balance i området, både i samarbejde med hinanden, og på egen hånd«. Krisen på Koreahalvøen, understregede Xi, kan kun løses gennem dialog, som vil tage alle de involverede parters »rimelige interesser« i betragtning. Han krævede en fremgangsmåde med to spor, der både involverer en »gradvis atomafrustning af Nordkorea og et ophør af fælles amerikansk-syd-koreanske militærøvelser i området«.

Foto: Vue over den nyligt byggede bro over Gyldne Horn-bugten i den russiske, fjernøstlige havn i Vladivostok, ikke langt fra grænsen til Kina.

Topmøde mellem Xi og Putin er

»Årets Begivenhed« for de to Lande

3. juli. 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Moskva i dag til to dages møder med sin russiske modpart, Vladimir Putin, med hvem han er mødtes i alt 21 gange. Talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, meddelte, at besøget vil begynde med et uformelt møde over en middag i aften i Kreml, efterfulgt af det officielle besøg den 4. juli, som vil omfatte »fuldgyldige forhandlinger« mellem de to ledere. Flere aftaler til en værdi af henved \$10 mia., såvel som også flere end et dusin interguvernmentale aftaler om samarbejde, skal efter planen underskrives.

Efter forhandlingerne vil der blive afholdt en særlig ceremoni, hvor Putin vil tildele Xi den russiske Sankt Andreas-orden for hans fornemme tjeneste for Kinas og Ruslands befolkninger.

En artikel i *Xinhua* den 2. juli af Liao Bingqing rapporterede, at topmødet er »årets begivenhed« for de to lande, og at »man ser enorme muligheder i parringen mellem Kinas forslag om Bælte & Vej Initiativet og Eurasisk Økonomisk Union (EAEU), der ledes af Rusland, og som også er på dagsordenen for de to statsoverhoveders forestående forhandlinger«. Artiklen understreger den »høje, gensidige tillid, der ikke har fortilfælde« mellem de to lande. En anden artikel i *Xinhua* citerer CIIS-seniorforsker Chen Yurong: »Den tætte arbejdsrelation mellem de to statsoverhoveder og deres personlige venskab er blevet et 'lokomotiv' i udviklingen af bilaterale relationer ... De kan udveksle synspunkter om næsten alt, hvilket reflekterer det høje niveau af politisk tillid mellem de to lande.«

Ruslands minister for økonomisk udvikling, Maxim Oreshkin, gav et interview til *Xinhua*, som ligeledes understregede de store

fremskridt, man forventer af dette topmøde. »Kina er ikke kun vores nære nabo, men også vores hovedpartner inden for handel og økonomi.« Samarbejde mellem Rusland og Kina dækker næsten alle områder, sagde han, inklusive energi, industri, infrastruktur, landbrug, videnskab og teknologi.

»Der er gode betingelser for samarbejde omkring skabelse af transportkorridorer – jernbaner, hovedveje og havne – gennem det russiske territorium, og som forbinder markederne i Kina og Europa«, sagde Oreshkin. Kina og Rusland udvikler nu i fællesskab det arktiske område og arbejder på at skabe et wide-body (dvs. med to midtergange) langdistancefly. »Samarbejde med kinesiske foretagender betyder etablering af nye initiativer, jobskabelse og investering i infrastruktur«, sagde den russiske minister. For at tiltrække nye investorer, sagde han, har Rusland lanceret flere infrastrukturprojekter i landets fjernøstlige del, tæt ved Kinas nordøstlige område.

Oreshkin understregede ligeledes betydningen af en yderligere integration af Kinas Bælte & Vej Initiativ og den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union.

»Vi taler om at forbedre transport- og logistikinfrastrukturen og skabe nye transportruter og logistiske omdrejningspunkter ved at bruge kinesiske investeringer eller etablere konsortier med kinesiske selskaber«, sagde han.

Foto: Kinas præsident Xi ankom til Moskva den 3. juli for 2 dages møder med den russiske præsident, Vladimir Putin, forud for G20-topmødet den 7.-8. juli i Hamborg, Tyskland.

En afgørende uge for virkelig uafhængighed: Det Amerikanske System mod Det britiske Imperium

Leder fra LaRouche PAC, 2. juli, 2017 – Netop, som ugen for Amerikas Uafhængighedsdag begyndte, fejrede kineserne i Hongkong velsignelserne ved 20 års reel uafhængighed fra Det britiske Imperium.

I løbet af disse 20 år, siden briterne modstræbende opgav Hongkong, er det blevet en blot åbenlys konstatering at sige, at Kina har gjort det mest forbløffende fremskridt blandt alle nationer ved at vedtage de politikker for kredit, infrastruktur og produktivitet, der plejede at blive benævnt »det Amerikanske Økonomiske System«.

Spørgsmålet i denne uge handler om, hvorvidt USA under præsident Trump vil gå med i denne udvikling. Vil vi atter vedtage Alexander Hamiltons, George Washingtons, Abraham Lincolns og Franklin D. Roosevelts Amerikanske System, imod det, der stadig er det britiske imperiesystem – globalisering af frihandel, miljøbevægelse, post-industrialisme og krige med det formål at fjerne, hhv. installere, statsoverhoveder?

Trump bekæmper fortsat forsøget på at tvinge ham ud af embedet, som for femten måneder siden blev indledt af visse britiske efterretnings- 'dossierer' mod Rusland. Mere generelt, så er spørgsmålet i denne uge op til G20-nationernes topmøde den 7. – 8. juli den samme politik for frihandel / miljøbevægelse (læs: »Grøn kult«), der stadig kan spores tilbage til britiske, royale personer, og som den Europæiske Union vil arbejde for på G20-mødet. Alternativet hertil er USA's, Kinas, Ruslands og Indiens samarbejde om videnskabelig

og økonomisk fremskridt, og fred.

Søndag aften talte præsident Trump over telefon med premierminister Abe fra Japan og med præsident Xi fra Kina, med sidstnævnte, der mandag skal mødes med Ruslands præsident Putin i Moskva. De næste skridt i den progressive reduktion af krig i Syrien, hvis flygtninge er begyndt at vende hjem, vil blive taget ved møder den 4. og 5. juli, med repræsentanter for Rusland, USA og FN. Og præsident Trump bør have bilaterale »topmøder« med Xi, Abe og Putin ved G20-møderne, der finder sted i dagene 7. og 8. juli.

En ny æra for økonomisk fremskridt begyndte med topmødet, omfattende 130 nationer, for Bælte & Vej Initiativet i Beijing i midten af maj måned, et fremskridt, for hvilket Lyndon og Helga LaRouche har arbejdet og organiseret i fire årtier. Denne nye, økonomiske orden øger i enorm grad muligheden for Trumps USA at vende tilbage til det Amerikanske System og »gøre Amerika stort igen«.

Dette politiske skifte, og det Amerikanske System, er indlejret i LaRouches »Fire Love«, omfattende bankopdeling (Glass-Steagall), statslig bankkredit, samt udvidelse af udforskning af rummet og den fremskudte, videnskabelige grænse, som repræsenteres af fusionskraft.

Schiller Instituttet, Kinas Energifondskomite og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur vil holde en afgørende konference, »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, i New York den 7. juli og i de to dage, hvor G20-mødet samtidig finder sted i Hamborg, Tyskland.

Der er store muligheder i denne uge, men også en betydelig fare, der kommer fra strategiske konfrontationer og endda nye krigshandlinger. Enhver indsats og støtte må kastes ind på vægtskålen for reel uafhængighed, og for det Amerikanske Økonomiske System.

Foto: En ceremoni, hvor Hongkongs og Kinas flag hejses,

markerer 20-året for byens tilbagelevering til Kina fra Storbritannien. 20. juli, 2017. (Youtube Screen Grab/AFP)

Strategisk CIA-analytiker gennem 27 år Ray McGoverns briefing til Trump forud for Trumps møde med Putin

2. juli, 2017 – Strategisk CIA-analytiker gennem 27 år, og medlem af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)*, Ray McGovern, en tidligere præsidentiel briefer, opfordrer indtrængende præsident Trump til at anskue den strategiske situation set med Putins øjne forud for deres møde, i en artikel den 1. juli i Consortium News, der er skrevet som en præsidentiel briefing, »*Hvad Trump kan forvente fra Putin*«.

For det første, siger McGovern, så anså Putin den nu afdøde ABM-traktat som nøglen til at opretholde atomvåbenbalancen mellem USA og Rusland og sagde til filmskaber Oliver Stone, at USA's tilbagetrækning under George W. Bush i 2001 »ødelagde denne balance. Og det er en stor fejltagelse«.

Putins generaler, siger han, »kan ikke undgå at se det, som at ABM-deployeringer giver USA evnen til et førsteslagsangreb for at halshugge Ruslands ICBM'er og således beskytte USA imod en gengældelse med atomvåben«. Putin anser forsøget på at retfærdiggøre ABM'erne som værende nødvendige for at standse et angreb fra Iran, som »fornærmende uoprigtigt«.

NATO's fremmarch mod Øst er længe blevet opfattet som bedrag,

siger McGovern, men kuppet i Ukraine i februar, 2014, ændrede spillet, »et regimeskifte for meget«, langs med en rute, der rent historisk er blevet brugt af angribere af Rusland. Krim, siger McGovern, blev gen-inkorporeret i Rusland for at forhindre det i at blive inkorporeret i ABM-deployeringens inddæmning af Rusland. McGovern minder om, at Putin i sine interviews til Oliver Stone pointerede, at ABM-udfordringen er »et separat spørgsmål, der utvivlsomt vil kræve en respons fra Rusland«. Og den 17. juni, 2016, blev Putin rasende på journalister – noget, der er velkendt for Trump – for ikke at forstå, hvor vigtig denne eksistentielle trussel mod Rusland er.

Putin giver Bush' beslutning i 2001 om at forlade ABM-traktaten, der i 30 år havde været »hjørnestenen i systemet for national sikkerhed som helhed«, skylden for sin mistillid til USA. Barack Obama legede med Rusland ved at sige til daværende præsident, Dmitry Medvedev, i 2012 i Seoul, at spørgsmålet om missilforsvar »kan løses, men at det var vigtigt, at han [Putin – der stod for at efterfølge Medvedev] giver mig plads«. Intet skete.

McGovern siger, »Siden sin tilbagevenden til magten i 2012, har den russiske præsident Putin søgt atter at hævde Rusland som en stor magt på den globale scene og omstrukturere en international orden, som Kreml mener, holder alt for meget til USA's fordel på Ruslands bekostning ... Moskva har søgt at fremme en multipolær verden ... en omhyggelig magtbalance, der forhindrer én stat eller gruppe af stater i at dominere den internationale orden ...«

McGovern kalder »en rimelig vurdering«, en ny analyse fra Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), der siger, »Moskva har søgt at opbygge et robust militær, der er i stand til at beskytte magt, tilføje troværdighed til russisk diplomati og sikre, at russiske interesser ikke længere summarisk kan afvises uden konsekvenser«.

<https://consortiumnews.com/2017/07/01/what-trump-can-expect-from-putin/>

Foto: Fra Oliver Stones interview med Vladimir Putin.

Publikation fra Credit Union har et stærkt krav om Glass-Steagall

26. juni, 2017 – En stærk støtte til genindførelse af Glass/Steagall-loven fra en ny, institutionel kilde forekom i *Credit Union Times* fra 21. juni, der siger, publikationen udsendes til omkring 11.000 kreditunioner. Artiklen, skrevet af Kathy Geary og Bernhard McLaughlin, begge præsidenter for kooperative kreditinstitutter (kreditunioner), kaldte USA's Senatshøring i Bankkomiteen for »den officielle begyndelse af debatten om en 21. århundredes version af Glass/Steagall-loven«, og støttede senator Elizabeth Warren i den dags konfrontation med finansminister Steven Mnuchin.

»Enhver ny form for Glass-Steagall, uanset, hvordan den skrues sammen for den aktuelle økonomiske situation, ville blive voldsomt modarbejdet af bankindustrien«, skriver Geary og McLaughlin. »Den Amerikanske Banksammenslutning (ABA) erklærede, 'Der er, inklusive blandt alle vore banktilsynsmyndigheder, bred enighed om, at Glass-Steagall ikke ville have forhindret krisen eller kollapset på ejendomsmarkedet' ... En ikke overraskende erklæring, i betragtning af kilden.

»Denne debat er vigtig for kreditunioner, fordi den vil afgøre, hvorvidt banker vil bevare evnen til at udføre både

kommercielle bankaktiviteter og risikable investeringsbankaktiviteter under samme tag, eller ej. Desværre forspildte vores industri, i det umiddelbare kølvand af finanskrisen i 2008, chancen for effektivt at fastslå, at vi ikke startede branden, og at en ubegrænset bankindustri havde størstedelen af skylden ...«

Deres konklusion er at kræve en mobilisering. »I takt med, at Glass/Steagall-debatten udspilles i de kommende måneder, er kravet til kreditunioner klart. Vi anmoder om, at kreditunioner, sammenslutninger af kreditunioner og vore to, nationale handelssammenslutninger slår sig sammen til én stemme i denne vigtige debat om en Glass/Steagall-version for det 21. Århundrede. At ignorere det kunne lægge vores industri, vore medlemmer og hele vores land åbent for en gentagelse af krisen i 2008.«

Samtidig med, at artiklen blev udgivet, fremviste American Bankers Associations (ABA) »topmedlemmer«, de 34 største, amerikanske banker, et fremskrevet tab på \$500 mia. i en »recessionstest«, der blev kørt af Federal Reserve (USA's centralbank) og FDIC (USA's Statens Indskudsgarantifond).

Tab på \$21 mia. blev fremskrevet for en enkelt bank, Capital One; tabene var koncentreret om selskabsgæld, kreditkortgæld og modparters betalingsstandsning (derivatmarkeder).

Foto: Viser uret ét minut i tolv til finanskollaps?

Forsøg på at arrangere ny,

amerikansk bombning af Syrien med dødbringende konsekvenser?

2. juli, 2017 – Den 26. juni meddelte præsident Trumps pressesekretær, Sean Spicer, at præsidenten var i besiddelse af beviser for, at den syriske præsident Bashar al-Assads styrker var i færd med at forberede et »nyt« angreb med kemiske våben. Præsident Trumps respons var, at Assad ville betale »en høj pris«, hvis et angreb blev forsøgt.

Det britiske presseagentur Reuters har nu, sent den 1. juli, cirkuleret en påstand om, at al-Assads regeringsstyrker angreb oprørere og / eller civile i nærheden af Damaskus med kloringas. Denne britiske påstand er pr. den 2. juli ikke blevet mere generelt gentaget i medierne.

På sin Facebookside advarede talsmand for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, om, rapporterer Sputnik, at »Som vi advarede om for et par dage siden, så har man indledet en informationspropagandakampagne om 'Damaskus' brug af kemiske våben'. Der vil dukke flere klip op, af varierende kvalitet. Lav kvalitet, som denne, eller af Hollywood-kvalitet. Der vil forekomme mange falsknerier; en enorm kampagne er blevet forberedt.« Zakharovas opslag blev ledsaget af et screenshot fra en video, der blev delt på de sociale medier, og som angiveligt viste et hospital i det østlige Ghouta. Speakeren i videoen hævder, at de personer, han filmer, har været udsat for kloringas, brugt af regimet. Sputniks oversættelse af hendes FB-opslag blev også delt af den Russiske Ambassades Facebook i Washington, inkl. screenshot og link til Sputnik. (<https://sptnkne.ws/eNq4>)

Den 30. juni havde syndikerede klummeskribent og tidligere rådgiver til Reagans Hvide Hus, Paul Craig Roberts, en artikel

om Seymour Hersh' historie om den tilsyneladende splittelse mellem præsidenten og hans militære rådgivere om strategien for Syrien, og han konkluderer:

»En rimelig konklusion er, at Washingtons [Obamas, -red.] plan om at bruge ISIS til at vælte Syrien, og så dernæst gå i gang med Iran, blev kørt af sporet af det russiske og syriske militærs succes mod ISIS. Dernæst forsøgte USA at dele Syrien ved at besætte en del af det, men blev udmanøvreret af russerne og syrerne. Dette lod kun direkte amerikansk involvering tilbage som eneste alternativ til nederlag. Denne direkte, amerikanske involvering begyndte med det amerikanske angreb på den syriske militærbase og blev efterfulgt af nedskydningen af et syrisk krigsfly. Næste stadium bliver et kemisk angreb, eller angiveligt kemisk angreb, iscenesat af USA under falsk flag, og dette 'falske flag' vil, som det allerede er blevet annonceret, blive påskud for en amerikansk militæraktion i større skala mod Syrien, hvilket, med mindre, russerne opgiver Syrien, betyder konflikt med Rusland, Iran og måske Kina.«

<http://www.paulcraigroberts.org/2017/06/30/deception-inside-deception-alleged-sarin-gas-attack/>

Mødet mellem Putin og Xi 3. juli vil øge global stabilitet

Lørdag, 1. juli, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg til Rusland mandag, den 3. juli, vil indsprøjte friske impulser i udviklingen af bilaterale relationer på højt niveau og den økonomiske integration af det eurasiske område, sagde

den kinesiske ambassadør til Rusland, Li Hui. Besøget markerer »den vigtigste begivenhed for bilaterale bånd i år«, sagde Li.

De to præsidenter vil mødes for tredje gang i år, efter møder på sidelinjerne af Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i Astana den 9. juni.

Xi og Putin, sagde Xi i et nyligt interview, vil lægge strategiske planer for yderligere forbedringer af de kinesisk-russiske relationer, styrkelse af praktisk samarbejde og fremme af forbindelsen mellem Bælte & Vej Initiativet og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU).

De vil ligeledes udveksle synspunkter om styrkelse af global regeringsførelse ('governance'), så vel som også om internationale og regionale brændpunkter, sagde ambassadøren. »Det omfattende strategiske partnerskab for samarbejde mellem Kina og Rusland har udviklet sig stabilt, bæredygtigt og på højt niveau«, sagde Li. Med hensyn til håndteringen af internationale anliggender, har Kina og Rusland styrket strategisk koordinering og spillet deres dobbelte rolle som betydelige lande, sagde Li og bemærkede, at de begge har arbejdet for en politisk afgørelse af atomvåbenkrisen på Koreahalvøen og af krigen i Syrien. De to lande, påpegede han, udgør en ballast for regional og global fred og stabilitet.

Det er et strategisk valg for Kina og Rusland at styrke deres relationer, da det er i overensstemmelse med begge landes og deres befolkningers kerneinteresser, sagde Li. »Uanset, hvordan de internationale omstændigheder skifter, bør vi gøre en helhjertet indsats for at opretholde og forbedre bilaterale relationer«, sagde ambassadøren.

I maj 2015 underskrev Kina og Rusland en fælleserklæring om at samordne Bælte & Vej Initiativet og EAEU. Li sagde, at forbindelsen mellem de to udviklingsplaner er begyndt at bære frugt og at man vil opnå flere resultater. Kina og Rusland er

også stiftende medlemmer af både SCO og BRIKS-mekanismen, der består af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. De to lande bør arbejde for et tættere samarbejde mellem SCO og BRIKS-landene, sagde Li.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (højre) vil mødes med Ruslands præsident Vladimir Putin i Rusland, 3.-4. juli, 2017.

De virkelige økonomiske spørgsmål: Præsident Trump dropper Paris-klimaaftale. (PDF)

Fremragende! Og nu, fusionskraft og den Nye Silkevej.

Trump fortjener respekt og støtte for at kæmpe imod denne klimaforandrings-afskrækkelse, for dette er ikke bare et eller andet politisk spørgsmål; denne beslutning konfronterer en koordineret, global kampagne, kørt af de højeste niveauer af det anglo-hollandske oligarki. Vi har nu muligheden for at gøre en ende på dette program i Malthus' tradition og vende tilbage til vækst og udvikling, hvis præsident Trump følger op på det ved at tilslutte sig det nye, globale paradigme for udvikling, som anføres af Kinas politik for udvikling, under den Nye Silkevej.

Download (PDF, Unknown)

Titelfoto: Rismarker i Vietnam.

Nødsituation omkring flygtninge i Italien nærer spændinger i EU

30. juni, 2017 – En ny bølge af flygtninge rammer nu Italien. Frem til 29. juni var der 25 skibe, der havde bragt 12.000 flygtninge til syditalienske havne i løbet af 48 timer. Så mange som 22 af de 25 skibe var skibe, der blev kørt af NGO, der er berygtede for at »opsamle« rafter med flygtninge i libysk territorialvand. Den italienske regering har officielt taget skridt over for EU og sagt, at det kunne blive tvunget til at lukke sine havne, med mindre andre EU-lande deler byrden med at være vært for disse flygtninge. Indenrigsminister Marco Minniti, der var på vej til USA, beordrede sit fly omkring og fløj tilbage til Rom for at være oven på situationen.

Premierminister Paolo Gentiloni rejste spørgsmålet under det indledende G20-møde i Berlin og bad andre EU-lande om at hjælpe med at modtage disse flygtninge, og fik varme og tomme ord fra alle. »Vi har internationaliserede redningsoperationer, men modtagelse kommer stadig kun fra ét enkelt land. Dette lægger pres på vores land, men vi har et humanitært aspekt og respekt for loven, og dette vil vi bekræfte. Vi overtræder ikke regler, og vi ønske ikke at droppe et humanitært aspekt. Vi er under pres, og vi beder om konkrete bidrag fra europæerne«, fremførte han.

Italienske medier rapporterer en åben respons fra Tysklands Merkel og en tvetydig respons fra Frankrigs Macron. »Vi vil hjælpe Italien, dette er en nødvendighed, som vi kerer os om«, sagde Merkel. Macron sagde, at Frankrig støtter Italien, men

»vi hr spørgsmålet om økonomiske flygtninge, som ikke er et nyt spørgsmål: 80 % af emigranter, der når Italien, er økonomiske emigranter. Vi bør ikke blande de to ting sammen.«

Flygtningespørgsmålet var også fremme, om end det ikke dominerede, på mødet, »EU's Fremtid«, den 28. juni i Bruxelles. Lederen af det italienske Lega Nord, gjorde grin med EU-kommissionspræsident Jean-Claude Junckers erklæring om, at Europa må være rede til at håndtere 250 millioner »klimaflygtninge« i 2050 og sagde: »i Lombardiet i det nordlige Italien har vi i øjeblikket tørke. Vi er også klimaflygtninge. Hr. Juncker bør fortælle os, hvor vi skal tage hen.«

Foto: Norditalien oplever i øjeblikket en tørketilstand. Her, floden Po i 2016.

Kina bygger et nyt kontinent i Afrika

29. juni, 2017 – *Die Zeit* har en artikel i dag, der afviser den vestlige propaganda, der beskylder Kina for neokolonialisme i Afrika. Faktisk er kineserne i færd med at bygge et nyt kontinent dér og investerer milliarder og atter milliarder af dollars. Afrikanere er ved at blive mere oprørske over for de tidligere kolonimagter og afviser udviklingsbistand, der er knyttet til uacceptabel betingelsespolitik.

Den angolanske økonom Jose Careiro kritiserer, at, »for den vestlige udviklingsbistand skal vi kun have ører, ikke munde« og understreger, at, alt imens forhandlinger med kineserne er hårde, så finder de sted ansigt til ansigt. Det paradoks

eksisterer, at Etiopien for tiden er den største modtager af kinesiske lån, på trods af den kendsgerning, at det ikke har meget i form af råmaterialer, og at de kinesiske investeringer dér udgør tre gange så meget, som de udgør i lande, der er rige på resurser, såsom Sudan eller D.R. Congo.

En undersøgelse fra John Hopkins Universitet, som citeres af *Die Zeit*, viser, at USA investerer langt mere i afrikanske råmaterialer end kineserne – 68 % af de totale amerikanske investeringer dér, imod kun 28 % for Kinas vedkommende. Herved 70 % af afrikanerne hilser den kinesiske rolle velkommen, hvorimod de fortsat er skeptiske over for Vesten. Tyskland ønsker imidlertid at ændre sin politik, og udviklingsminister Gerd Müller har underskrevet en »Traktat for Bæredygtig Udvikling« med Kina, bemærker *Die Zeit*.

Europæisk Investeringsbank forpligter sig til samarbejde med Asiatisk Infrastruktur Investeringsbank om projekter

Lørdag, 1. juli, 2017 – Werner Hoyer, præsident for Europæisk Investeringsbank (EIB), den Europæiske Unions bank, har annonceret et tæt samarbejde med Asiatisk Infrastruktur Investeringsbank (AIIB) om projekter i forbindelse med den Nye Silkevej. Hoyer talte i Beijing, hvortil han ankom den 27. juni for forhandlinger med AIIB og kinesiske regeringsfolk. Under en pressekonference sagde Hoyer: »Jeg mener, at den Nye Silkevej, præsenteret af Kina, fremmer forbundethed i diverse former. For EU og resten af verden er dette en løsning på

globalisering. Dette initiativ vil ændre den måde, verden samarbejder på. Det er grunden til, at vi vil deltage lidenskabeligt i det.«

Foto: Werner Hoyer, præsident for EIB. Foto fra 2015.

Et hundrede år med 'vise og skønne'

Sylvia Olden Lee –

'Thi skønhed lever sammen med venlighed'.

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

30. juni, 2017

Vært Matthew Ogden: Vi har et meget dramatisk billede, der venter os forude, og vi står nu ved åbningen at det, der vil vise sig at blive en meget dramatisk juli måned. Vi er nu præcis syv dage fra G20-topmødet, der finder sted i Hamborg, Tyskland. Selv om indholdet af topmødet sandsynligvis ikke bliver bemærkelsesværdigt i sig selv, så er dette en ekstraordinær mulighed. Det bliver første gang, at præsident Donald Trump fra USA vi få mulighed for at have et bilateralt, regulært, ansigt-til-ansigt møde med præsident Vladimir Putin fra Rusland. Der har i løbet af den seneste uge, tre uger, fire uger, været forsøg på at køre dette potentielle topmøde af sporet og gøre det mislykket selv inden det løber af

stabilen. Vi må i de næste syv dage holde nøje øje med ethvert forsøg på at sprænge dette i luften eller sprænge muligheden for den rolige og klare, rationelle relation, som præsident Trump og præsident Putin kunne få ved et regulært møde.

Vi har set en række provokationer i Syrien, først og fremmest. Vi så et syrisk fly, der blev skudt ned; vi så et amerikansk militærfly, der chikanerede [den russiske forsvarsminister] Shoigus fly. Og i de seneste dage har vi set forsøget på at sætte en fælde for præsident Trump til endnu en direkte konfrontation med Syrien – og, gennem forlængelse, med Rusland – over såkaldte »kemiske våben«, de angivelige kemiske våben. Dette forsøg døde i fødslen, og der er mange faktorer i dette, vi sikkert ikke kender alle detaljerne omkring. Vi ved, at der finder en intens kamp sted om politikken bag scenerne i Det Hvide Hus. Vi så dette udspilles i forskellige offentlige former; vi så også udgivelsen af denne meget vigtige artikel af reporter Seymour Hersh, der beviste, at disse beskyldninger om kemiske våben i den tidligere hændelse, hvor Trump-administrationen bøjede sig og angreb den syriske flybase, var falske, og blot var operationer 'under falsk flag'.

Og igen, dette er alle faktorer, der er i overensstemmelse med dette forsøg på at køre dette mulige topmøde mellem Putin og Trump af sporet. Men alt peger nu på, at det kører på skinner og kunne vise sig at blive et meget vigtigt møde med det formål at stabilisere og normalisere relationerne mellem USA og Rusland. Vi ser, at 'narrativen' er begyndt at flosse i kanterne og faktisk er ved at trevle helt op omkring historien med det såkaldte »Russia-gate«. Vi ser nu meget offentlige og fremtrædende tilbagetrækninger, som CNN blev tvunget til at foretage, og vi har set den seneste fra *New York Times*. Denne medie-narrativ begynder nu at gå i opløsning i kanterne, og det amerikanske folk begynder at gennemskue det. Vi har set forskellige Demokrater i Huset og Senatet sige til det Demokratiske Partis lederskab, vi kan ikke blive ved med at gå ud i valgkredsene og sige »Trump, Trump, Trump; Putin, Putin,

Putin. Det hele handler om russerne, der hacker valgene. Vore vælgere er ikke interesseret i denne narrativ. Det, de er interesseret i, er økonomiens kollaps og perspektiverne for beskæftigelse. Hvordan skal vi overvinde krisen med narkotikaafhængighed? Og, meget reelt, USA's kollapsende infrastruktur?»

Vi vil gå lidt i dybden med dette spørgsmål, men lad mig blot bemærke, at den anden, vigtige mulighed, som vi kunne få at se på G20-mødet, er en opfølgning af topmødet mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping. Vi ved, at en meget vigtig relation blev skabt mellem Trump og Xi på Mar-a-Lago-topmødet for nogle ganske få måneder siden, da præsident Xi kom til USA. Men flere dramatiske begivenheder er indtruffet siden da; først og fremmest, Bælte & Vej Forum, der fandt sted i Beijing, hvor præsident Trump traf den meget kloge beslutning at sende en repræsentant på højt niveau – Matt Pottinger. Dette har nu etableret den mulighed, hvor der finder en meget seriøs diskussion sted på meget højt niveau omkring USA's formelle tilslutning til Silkevejens udviklingsprojekter – Ét Bælte, én Vej-initiativet; og omkring at bringe Kina ind til at assistere med genopbygningen af infrastrukturen her i USA. Der er flere udviklinger, som vi dækkede detaljeret i sidste uge, men den vigtigste af disse var et regulært møde mellem rådgiver Yang og præsident Trump, der fandt sted i Det hvide hus; hvor præsident Trump – iflg. rapporter fra *Xinhua* – sagde »Ja, vi er meget interesseret i at deltage i en fælles relation med Kina for at bygge Bælte & Vej«. Dernæst var der flere satellitbegivenheder, der fandt sted omkring dette, og som diskuterede detaljerne i, hvad det ville betyde at få en sådan form for fælles samarbejde omkring udvikling både udenlands og herhjemme.

Denne diskussion om USA's tilslutning til den Nye Silkevej kunne ikke være mere presserende nødvendig. Infrastrukturen internt i USA befinder sig nu ved et punkt, hvor den totalt er ved at disintegrere. Vi har netop haft nyheder fra New York

City, som vi har dækket, om, at der har været den ene afsporing efter den anden togbrand, den ene krise i undergrundsbanen og forsinkelse efter den anden i New York City. Det leder alt sammen til det, der bliver kaldt »Helvedessommeren«. Vi har en overskrift her, som jeg viser på skærmen; dette er fra *New York Times*.

»Guvernør Cuomo erklærer New York Citys undergrundsbane i nødtilstand«.

Guvernør Cuomo har erklæret, at, efter den seneste togafsporing, der skete i onsdags – og som er en temmelig skræmmende oplevelse for alle involverede – med tog, der brændte og forsinkelser, der forstyrrede dusinvis af New York-indbyggeres dagligliv. Dette er blot en af mange i rækken af farlige og ødelæggende katastrofer, der er indtruffet i dette 100 år gamle undergrundssystem i New York. Det, som guvernør Cuomo nu har gjort, er at erklære New York City i en nødtilstand for så vidt angår Metropolitan Transportation Authority [MTA]. Han har givet MTA-formand Joe Lhota 30 dage til at fremlægge en komplet plan for reorganisering. Han har sagt, at staten New York vil bevilge yderligere \$1 mia. i midler til MTA's hovedplan.

Her er et citat fra guvernør Cuomo, som jeg viser her på skærmen, så I kan se, hvad han sagde om denne nødtilstand.

»Forsinkelserne driver New Yorkere til vanvid«, sagde han. »De er rasende over manglen på kommunikation, pålidelighed og nu ulykker. For kun tre dage siden var der bogstavelig talt et tog, der kørte af sporet. Det er en perfekt metafor for hele det dysfunktionelle system. I dag vil staten New York sende penge efter sine ord.«

Det er altså et citat fra guvernør Cuomo i New York.

Så jo, infrastrukturen ikke alene i New York City, men i hele USA er i en nødtilstand. Vi *har* brug for en nødplan for at udbedre og genopbygge vores eksisterende infrastruktur; meget

af den er et halvt, hvis ikke et helt århundrede gammel og er ude over sin naturlige levetid. Men herudover, og meget eftertrykkeligt, kan vi ikke blot have en fremgangsmåde, hvor vi flikker kanterne sammen og kommer plastre på et system, der er i forfald og blev bygget i det foregående århundrede. Vi må også fuldstændig gentænke og danne os nye begreber om, hvordan en fremtidsorienteret, 50-100 årig vision for USA skal være. En vision med et USA, der er integreret i den nye, globale platform med den Nye Silkevej; med Bælte & Vej-initiativet, der er i færd med at forandre planetens fremtræden, mens vi taler.

Som sagt, så handler det ikke om at flikke ting sammen i kanterne og fikse den eksisterende infrastruktur. Det, vi har brug for, er en helhedsvision, en national vision, ikke kun for nutiden, men forlænget 50-100 år ud i fremtiden, og som vil bestemme de nødvendige delelementer, som vi bygger, for at komme derfra og dertil, for at opnå denne vision om en fremtidig platform i USA. Jeg kan godt lide det billede, som kineserne har talt om i Afrika; ideen om at bygge et helt nyt kontinent. Det, kineserne har været i stand til at præstere i Afrika på nogle ganske få år, er forbløffende mht. et økonomisk mirakel, som de bibringer dette kontinent; men det er præcis en sådan fremgangsmåde, som vi har brug for, for kontinental-USA og for hele den vestlige halvkugle – Nord- og Sydamerika tilsammen. En komplet vision for, hvad en kontinental infrastrukturplatform må være, integreret i denne Ét Bælte, én Vej; det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej. Og en af hjørnesteenene ville være at bygge jernbaneforbindelsen over Beringstrædet, der ville forbinde de to, store, kontinentale landmasser på planeten på en måde, der i geologisk historie aldrig før er sket.

Men, hvordan skal vi gøre det? Dette kan tydeligvis ikke ske ved hjælp af økonomisk frimarkedstankegang. Man må have en vision, der dirigeres fra toppen og ned centralt, af den nationale regering; der blev skabt som en Forfatningsmæssig

Føderal Republik af Alexander Hamilton til dette formål. Man må sige, hvilke er de nødvendige projekter? For Alexander Hamilton var det havneprojekter, veje, at åbne op for det indre af kontinentet; at bringe vareproduktion ind i det, der før blot havde været en tidligere landbrugskoloni på det tidspunkt. Men Alexander Hamiltons vision nødvendiggjorde dernæst skabelsen af de nødvendige, statslige finansinstrumenter – den Første Nationalbank – for at bringe denne vision til virkeliggørelse.

Det er sådan, kineserne har diskuteret, hvordan de har bygget den Nye Silkevej. Xi Jinping fremlagde sin vision i 2013, under en tale i Astana, Kasakhstan; og han har nu på fire korte år været i stand til at gøre denne vision til virkelighed. Som han sagde, »fra tanke til handling«. De har nu erklæret, at kineserne har til hensigt om tre år at fjerne fattigdom fuldstændigt fra Kina, og det er en bedrift, vi kan tro på, de vil opnå; som det er blevet demonstreret af det økonomiske mirakel, der hidtil er kommet fra Kina. Men dette er essensen i Henry Clays [udenrigsminister 1824-29 under præsident John Quincy Adams] og Abraham Lincolns Amerikanske System. Dette er, hvad programmet for USA's præsidentskab bør være.

(Her følger udskrift på engelsk af resten af webcastet)

We have a very fascinating report just incidentally, that there is continuing to be discussion around this idea of the American System; even coming from Republican circles inside Washington. Representatives of {Executive Intelligence Review} attended a briefing in Capitol Hill just a few days ago, that was sponsored by the American Opportunity Foundation and the

American

Public Transit Association. This drew some leading Republicans

from the levels of Federal and state government, who are strongly

in support of the idea of large public financing of

transportation infrastructure. This might not seem to fit the

Republican profile, but if you go back to the original Republican

Party platform that President Trump cited from McKinley in the

end of the 19th Century, the idea of the American System was

written directly into the Republican Party platform. Abraham

Lincoln, after all, was a strong advocate of the American System

and was the founding President of the Republican Party. In fact,

two speakers at that event, surprisingly former Virginia Governor

Jim Gilmore and then the former Connecticut Department of

Transportation Commissioner Emil Frankel, both referenced by

name, explicitly, the "American System of Henry Clay." So, I

would not discount the fact that the ideas that the LaRouche

Movement have been championing along this front for years if not

decades, are becoming very pervasive in policymaking circles

in

the United States. Not only in the Republican Party, but in the

Democratic Party, too.

But it's our job to consolidate and to pull this together

into a national leadership cadre who understand not just in

words, but in principle, the concept which underlies Lyndon

LaRouche's Four Economic Laws. If you start with Glass-Steagall

and return the banking system to what it was originally to be as

a commercial banking system which is able to guarantee credit for

small businesses and for projects of development which have

knowable rates of return, instead of this kind of Wall Street,

Las Vegas-type casino gambling which has been predominant on Wall

Street for the last 17-18 years since the repeal of

Glass-Steagall; that's the necessary open door that we then

create the possibility to build the Third National Bank or an

equivalent of such. And to direct large flows of direct Federal,

public credit into infrastructure not just of the 20th Century

variety, but infrastructure projects which have yet to be

conceived of. The infrastructure of the future; or as Mr.

LaRouche identifies it in his Four Economic Laws, the platform for creating a higher state of existence for the human economic system.

So, this is the critical element, and I cannot say enough how important it is to understand that we're now at the point where the United States integrating itself into this New Paradigm

is a very real concept. This is something which could happen in

a very substantial way. We have a countdown now of seven days until the possibility for a sit-down meeting between President Trump and President Xi, where they can discuss this in much more

detail; and the very strategically important meeting that will occur between President Trump and President Putin, despite all attempts to derail, undermine, and sabotage this potential relationship.

Here in the United States, I think we just have to take a moment to recognize the leadership significance of what has been

provided on the street level by LaRouche movement and LaRouche PAC activists across the country; but most importantly, as we've

seen recently, in New York City. We've had several on the

ground

reports that we've shared with you via the LaRouche PAC Facebook

page and the LaRouche PAC website. We've had some very important

insights that the American people are at the point that if you present this kind of optimistic vision of what could possibly be

achieved if we were to overcome this geopolitics and the attempted coup against the sitting President of the United States, it's a very optimistic kind of picture. Americans are ready to participate in that.

The other element of this though, is that there is a certain element of optimism which has been able to cut through the pessimism and cynicism that have pervaded the American people for

the last 16 years. If you look at the two terms of George W Bush

followed by the two terms of Barack Obama, the American people have become so demoralized and beaten down, and become so acclimated to the idea that America's role in the world is to spread perpetual war; and the Federal government's role domestically is to bail out speculators on Wall Street. But when

they see that someone's willing to take this establishment on,

the American people have now begun to break out of their shells.

There are many elements of that.

As we've cited in recent days on the LaRouche PAC website, there is a line to be remembered from the famous essay by the 19th Century English poet, Percy Bysshe Shelley, in his essay "In

Defence of Poetry," where he talks about a time in which people

are able to absorb and communicate much more profound and much more impassioned ideas about the future state of man and man's relationship to the Universe. This was an insight that Percy Shelley had as a poet; but as he said, "the poets are the unacknowledged legislators of the world."

Now, in a very, very special event that occurred yesterday, just last night, that I had the great honor and pleasure of attending, in New York City at the historic Carnegie Hall, there

was a great poet and artist, who was honored on her 100th birthday: This was Sylvia Olden Lee, who was born on this date,

June 29th – yesterday – one hundred years ago, in 1917. She would have been 100 years of age last night. And a tribute to her memory and to perpetuating her living legacy, was sponsored

by the Foundation for the Revival of Classical Culture, at Carnegie Hall in New York City, to an absolutely packed audience,

and an audience which was impassioned in their involvement in the memory and celebration of the legacy of this incredible woman.

Now, this tribute concert, which was called "Tribute to Sylvia Olden Lee, Master Musician and Teacher" comprised of arias that were sung by leading students of Sylvia Olden Lee from across the United States who are now leading operatic singers, people who had been touched by her and had learned from her and who had lived alongside of her, they sang Verdi arias, Donizetti arias; they sang art songs by Johannes Brahms, by Franz Schubert,

but they also sang the Spirituals, the African American Spirituals which were so much a legacy of this woman: Sylvia Olden Lee, who was the first African American vocal coach to be hired by the Metropolitan Opera. And she created the opportunity for Marian Anderson to break the color barrier and become the first Black woman singer to take the stage at the Metropolitan

Opera, with so many others to follow behind her.

Also was presented choral selections of Spirituals, of these arrangements of {Lift Every Voice and Sing}, of {Lord, I Don't Feel No Ways Tired}, {Go Down Moses}, {Soon I Will Be Done}; but

also the {Ave Verum Corpus} by Wolfgang Amadeus Mozart, and the

Hallelujah chorus from Beethoven's {Christ on the Mount of Olives}.

So this was an absolutely stunning musical event, but it was also an event which testifies to the immortality of the human soul. Because I think, as everyone who was present at this tribute concert can tell you, Sylvia Olden Lee was not just remembered at this concert; she was not just remembered by those

in the room, but she was physically and spiritually present to those who were gathered in that room in her honor. She {was} there, in person, in a very real way.

Now, along with these beautiful musical tributes that were sung and presented by all the various musicians that were involved, there were also an astounding number of written and spoken tributes that were presented in her honor. Sylvia Olden Lee's daughter, Eve, spoke in person at Carnegie Hall. Her former

husband, Everett Lee, spoke via video; and there was even a video

that was played of Sylvia Olden Lee herself speaking at a Schiller Institute conference in 1994, in which she spoke about

the relationship that she had to the legendary Roland Hayes who

was a close friend of Sylvia's father.

[<https://www.youtube.com/watch?v=S2pItZ0jIe4>]

There were also written greetings from Jessye Norman who is a world renowned opera singer; Willis Charles Patterson, a bass-baritone; George Shirley, also a world renowned opera singer; Eugene Simpson, a renowned conductor and music arranger;

Everett Lee III who is the son of Sylvia Olden Lee; Bobby McFerrin, who is the godson of Sylvia Olden Lee and the son of the famous Robert McFerrin, one of the renowned 20th century African American opera singers. Bobby McFerrin himself is a renowned jazz vocalist here in the United States. A variety of

others: William Ray, Marti Newland from Oberlin; also Jesse Hamilton, a New York state senator; Blanche Cook, distinguished

professor of history at John Jay College; Gail Robinson, soprano;

Marian Dora Howe Taylor, and many others. Also there was a greeting from the Honorable Minister Louis Farrakhan.

And present at the event, was the biographer of Sylvia Olden Lee, Elizabeth Nash, who worked so closely with Sylvia to draft

her memoirs, which appropriately were published under the title

{Who Is Sylvia?}, a reference to a famous English-language

Schubert Lied, based on text from William Shakespeare. That song

was also presented at the beginning of the second half of this extraordinary, historic concert.

The shocking thing that occurred for the audience, was in the beginning of the second half, a representative of Mayor Bill

De Blasio's office came out onstage, and declared that an official proclamation had been issued by the Mayor of New York City, declaring that June 29th, 2017 was "Sylvia Olden Lee Day."

And I'd like to put on the screen the text of this proclamation

from Mayor De Blasio. It reads as follows:

"Office of the Mayor, City of New York

"Proclamation:

"{{Whereas:}} The creative energy that defines the five

boroughs has long

inspired people from across the world, and generations of diverse

artists and musicians have flocked to our city and shaped our cultural landscape. As a trailblazing African American vocalist,

pianist, and music educator, the late Sylvia Olden Lee is among

this group of influential performers who advanced the music scene

in the five boroughs and beyond. Tonight, on what would have been

Lee's 100th birthday, New Yorkers and performing artists of all

backgrounds will celebrate her life and legacy during a concert

at Carnegie Hall, hosted by the Foundation for the Revival of Classical Culture, the Schiller Institute, and Harlem Opera Theater.

“**Whereas:**” Born in 1917, Sylvia Olden Lee was raised in Mississippi by

parents who were gifted musicians, and she began learning piano

at age five. Equipped with immense natural talent, she went on to

study piano at Howard University and at age 16 she was invited

to

perform at the White House for Franklin Delano Roosevelt's inauguration. Lee also excelled as a vocalist and she possessed a

deep knowledge of African American spirituals. In 1954, Lee became the first African American professional hired by New York's Metropolitan Opera, where she worked for many years as a

vocal coach and played a key role in coordinating the groundbreaking debut of Marian Anderson at the Met. During her long and successful professional career, Lee accompanied and coached singers throughout the United States and Europe, and she

worked with many internationally-acclaimed artists, among them Paul Robeson, Jessye Norman, Kathleen Battle and Robert McFerrin.

"{{Whereas:}} As a dedicated vocal coach and a passionate music educator,

Lee was a mentor to generations of young artists, and her legacy

continues to inspire emerging and established musicians in the five boroughs and beyond. Through her hard work, enthusiasm, phenomenal talent and encyclopedic knowledge of spirituals and classical music, Lee made tremendous contributions to the world

of music, and as a pioneering African American artist, she fostered diversity in the cultural sector, paving the way for others. As you gather tonight to enjoy an evening of performances

in Sylvia Olden Lee's honor, Chirlane and I are pleased to join

in paying tribute to an outstanding artist who shaped the history

of music in New York and around the world.

"{{Now therefore,}} I, Bill De Blasio, Mayor of the City of New York, do hereby proclaim Thursday, June 29th, 2017 in the City of New York as: {{Sylvia Olden Lee Day}}"

So this was an incredible tribute and celebration of Sylvia Olden Lee Day in the City of New York. This commemorative program went out to everybody who was present, with this beautiful picture of Mrs. Lee on the front of the program. And

on the back it said, "Lift Every Voice and Sing" which was appropriate for the concluding piece of this concert, which was a

wonderful and rousing arrangement of that national song of freedom, {Lift Every Voice and Sing}, which was arranged and conducted by the famous Roland Carter. And as soon as the music

began, the audience on its feet, singing along.

Now, Lynn Yen, who is the executive director of the Foundation for the Revival of Classical Culture, invited everybody present to join the Schiller Institute Community Chorus and to become part of a growing movement for the revival of Classical culture in New York City and beyond, setting as a goal, one year from today, that that community chorus should have 1,500 members. And I think many members of the audience were so inspired by that concert that they were very eager to join such an extraordinary chorus.

The combined choruses of the Harlem Opera Theater and the Schiller Institute Chorus comprised a chorus of hundreds on the stage of Carnegie Hall last night.

Now, one more greeting that was written and included in this commemorative program, was from Helga Zepp-LaRouche, herself, who

is the founder and director of the Schiller Institute. And I'd

like to put in the screen the tribute to Sylvia Olden Lee from Helga Zepp-LaRouche. She said:

“Sylvia Olden Lee was one of those absolutely outstanding

artists, who are capable of crystallizing for her many pupils and
the people she inspired, the essence of a piece of music, the
true idea, only accessible to those individuals, who can read the
intention of the poet and the composer. She implanted in many
minds throughout her life the knowledge in her students, how the
artists, the singer, the instrumentalists steps modestly
behind
the composition, but at the same time adds his or her ennobled
individuality to the performance, to make it both unique and
absolutely truthful.

“In doing that, she was always playful, polemical, full of
humor, profound, loving and with a disarming openness, and by
representing all of these characteristics, she would liberate her
students, as well as the audience out of their normal un-
elevated
condition to the higher plane of true art. She was able, like
only a few, to let those around her participate directly in the
creative process, in the diligent work of the kind of
perfection
it takes, to actually produce art, and not just nice sounds.

“The afternoons and evenings she would participate in {Musikabende} or coaching sessions in our place in Virginia, together with William Warfield, Robert McFerrin, and numerous other Classical artists, belong to the fondest memories for my husband, Lyndon LaRouche, and myself. Sylvia and Bill [Warfield]

were for many years on the board of the Schiller Institute and added an invaluable treasure to its work. In thinking about Sylvia, one suddenly wishes she would be still there, since what

she taught is so very needed for our humanity. – Helga Zepp-LaRouche, Founder, Schiller Institute”

Now, I think that spirit was infused in the entirety of the performers and the audience that was present, and many of them are gathering again, as we speak today, in New York City at the

Lincoln Center for a follow-up symposium, again sponsored by the

Foundation for the Revival of Classical Culture, which is the conclusion of this two-day tribute to Sylvia Lee, which is called, “The Aesthetical Education of Humanity through Music,” and is involving a discussion among many of those performed last

night, and who were teachers and who were touched by Sylvia Olden

Lee; including a presentation on the necessity for a return to the so-called "Verdi tuning": This is the A=432 tuning which was

mandated by the great operatic composer Giuseppe Verdi; and a return to the idea of a discussion for a proposed, new National

Conservatory of Music.

Now, what I'd like to show you, just inclusion for today's

broadcast, to give you a little bit of a taste of the

extraordinary character of Mrs. Sylvia Olden Lee, as we celebrate

her 100th birthday, is this small video excerpt from the

conclusion of a speech that she delivered at a conference of the

Schiller Institute in February 1994:

"I know from the fact that you're here, your presence

attests to the fact that you believe in justice and one world. I

hope you keep persevering and going into the far corners of this

globe, selling it to other people, because {we are one family}.

We all belong to {one God}, no matter what you call Him. And as

such, we should keep in touch with each other, through Classics

{and folk music}. [applause]”

So I think that’s a beautiful rallying call for all who are believers in justice, as she said “one world,” a cooperation among humanity, that we all send this message, sell this message

to the ends of the Earth and that we work tirelessly, to achieve

that beautiful vision, and to remain in touch with each other through music and art, the Classics and the folk songs alike.

So again, this was a beautiful event. All of those who had the opportunity to attend, I’m sure, will remember this for the

rest of their lives, and will be inspired to follow in the footsteps of such a beautiful and inspiring teacher.

As I said in the beginning of our broadcast, we are now in the eve of the beginning of the month of July, I think we can expect some very important opportunities, as things continue to

develop, as we look ahead to the July 7-8, one week from today,

summit – the G20, but the important bilateral meetings that will

occur on the sidelines, between President Trump and President Xi,

and President Trump and President Putin.

So we continue our work here in the United States for the U.S. to join the New Silk Road, and it couldn't be any more urgent than it is right now: Thank you very much for joining me

here today, and please stay tuned to larouchepac.com, as we bring

you more updates, in the continuation of our campaign here in the

United States.

Be sure to visit larouchepac.com, subscribe to YouTube

channel, and please become a regular member of the LaRouche PAC,

by joining our email list and by signing up on the Action Center

at larouchepac.com. Stay tuned, and we'll see you again.

Italexit og Bælte & Vej drøftet på konference om EU's fremtid i Bruxelles

29. juni, 2017 – En internationale konference om »EU's Fremtid / En ny model for samarbejde mellem Europas suveræne nationer« fandt sted den 28. juni i Europaparlamentet i Bruxelles. Værten Marco Zanni, EU-parlamentsmedlem for Italien, samlede internationale eksperter og politikere for at drøfte

alternativer til den Europæiske Unions mislykkede system.

Paneldeltagerne var: Alberto Bagnai fra Pescara Universitet; Liz Bilney, direktør for organisationen Leave.EU; økonom i Lega Nord Claudio Borghi; leder for Kinas Program for Økonomisk Politik (Nottingham) og Universitetserhvervsskolen (Shanghai); samt Giandomenico Majone fra Europæisk Universitetsinstitut i Firenze, og de diskuterede det, Zanni i introduktionen beskrev som »forskellige udtryk for samarbejde mellem europæiske lande«. Fremlæggelserne sluttede med en intervention fra Matteo Salvini, leder af partiet Lega Nord. Før Salvinis indlæg, oplæste Harley Schlanger [tidligere leder af LaRouche PAC i Houston, USA, nu Tyskland] en støtteerklæring til konferencen, der blev sendt af tidligere kampagnerådgiver til Trump, Roger Stone.

Arrangementets hovedformål var, sagde Zanni, at

»åbne en debat og udfordre den retorik, ifølge hvilken EU skulle være den eneste ramme for samarbejde mellem europæiske lande. Vi tror ikke på TINA (There Is No Alternative)-retorikken, og vi vil vise det europæiske folk, at der findes bedre udtryk for samarbejde. Det er mislykkedes for EU at give fremgang, samarbejde og fred til Europas folk. Så tiden er inde til at tænke på alternativer.«

De mest interessante præsentationer blev givet af professor Bagnai og professor Geraci, med førstnævnte, der fremlagde en original model for at vurdere de økonomiske virkninger af at forlade euroen på den italienske nationaløkonomi, og med sidstnævntes fremlæggelse af politikken bag kinesisk økonomisk udvikling.

Bagnai afslørede de terrorist-scenarier, der fremføres af pro-euro-propaganda og selv akademi-medlemmer, af hvilke nogle gik så vidt som til at forudsige en 40 % 's kollaps af Italiens nationaløkonomi, hvis Italien forlader euroen – som under Anden Verdenskrig!

Han fremlagde to scenarier: en »Basis-case«, i hvilken Italien forlader euroen og ikke ændrer sin økonomiske politik; og en case, hvor Italien forlader euroen og gennemfører kontracykliske politikker. Sådanne politikker ville imidlertid være minimale: blot en genetablering af kvoten for offentlig investering på samme niveau, som før krisen.

I »Basis-case« blev det demonstreret, at Italiens produktion umiddelbart vil falde, men vil rejse sig i løbet af nogle år. I det andet scenario begynder produktionen omgående at stige og når op på en vækst på 4 % på to til fire år. Bagnai demonstrerede, at der ikke ville komme nogen hyperinflation.

Euroen vil falde sammen, sagde Bagnai. Det er derfor

»kriminelt ikke at undersøge et fænomen, der med sikkerhed vil indtræffe. 'Europas fædre' har bygget et hotel uden nødudgange«. »To ting er sikkert omkring Europa«, sagde Bagnai: 1) Det vil slutte; og 2) De, der kører det, ved ikke, hvad de skal gøre. Dette er tragisk.

»Vi har en sådan inkompetent ledende klasse pga. medierne«, fortsatte Bagnai. »Medierne er demokratiets største fjender.«

Vi må blive euroen kvit for at genvinde

»friheden til at gennemføre økonomiske politikker, en frihed, der bliver os nægtet«, erklærede Bagnai lidenskabeligt.

Professor Geraci, der har boet i Kina i 10 år, fremlagde en billede, der *»ikke klart opfattes i Europa«*. Kinas kamp mod fattigdom er en fantastisk succes, sagde han. Indkomst per person er vokset 100 gange i de seneste fyrré år. Kina intervenerede kraftigt med en dirigistisk politik, da det indså, at væksten i varefremstilling det år var nul, og introducerede sin 2025-plan i maj 2015. Produktionen steg omgående. Den kinesiske regering styrer udviklingen med intern migration, med en årlig plan for migration, og bestemmer, hvor mange mennesker, og hvem, der har tilladelse til at flytte fra

landdistrikterne ind til byerne.

Så fremragende et billede af Kinas udvikling, han end fremlagde, så advarede Geraci imidlertid om, at Kina, gennem Bælte & Vej Initiativ (BVI), ville blive i stand til at invadere vesten med eksklusive, højteknologiske produkter, som dets industri allerede er i færd med at udvikle.

Claudio Celani intervenserede i begyndelsen af Spørgsmål & Svar-sektionen og introducerede sig selv som næstformand i Movisol, som er den italienske gren af LaRouche-bevægelsen. Han adresserede Geracis præsentation og afviste ideen om, at Kina kunne være en trussel og insisterede, at BVI-politikken er et nyt paradigme og en mulighed for udvikling. BVI repræsenterer præcis de kontracykliske politikker, som professor Bagnai var fortaler for i sin fremlæggelse, sagde Celani og rapporterede, hvordan Kina i 2011 havde foreslået den italienske regering at hjælpe med at bygge infrastruktur, for at Sicilien kunne blive »Middelhavets Manhattan«, inklusive havne, lufthavne, forbindelse til det italienske hovedland gennem Messinabroen og højhastighedsjernbaner.

Professor Geraci responderede positivt og takkede Celani for interventionen, der gjorde det muligt for ham at fremhæve forskellen mellem handelspolitikker og investeringspolitikker. Vi må være årvågne mht. handelspolitikker og kunne forsvare vore produkter, sagde han. Med hensyn til de såkaldte *»Green Field Investeringer, så er de velkomne, fordi de skaber jobs, udvikler infrastruktur osv.«* Kina er det eneste land i verden, der kan mobilisere kapital, arbejdskraft, råmaterialer og knowhow på én gang, understregede Geraci. Alt imens Italien i mere end et århundrede har diskuteret at bygge den 2 km lange Messinabro, men ikke bygget den, *»så byggede man i Shanghai, hvor jeg bor, en 32 km lang bro over havet«*. Endnu et eksempel: Da der var et alvorligt jordskælv i Sichuan i 2008 med 100.000 dræbte, var jordskælvsområdet ude på landet, et fire timer lang kørsel plus muldyr, *»skabte de et projekt for to tunneller og byggede på tre måneder, hvad der svarer til*

Mont Blanc-tunnelen, to gange 10 km.«

Det er denne form for projekter, vi bør støtte, sagde Geraci og takkede atter Celani for spørgsmålet.

Under private diskussioner blev det klart, at andre talere havde mere tilbagestående anskuelser mht. Kina, og som grundlæggende set skyldes en forkert opfattelse af økonomi. Dette viser, at »populister« må uddannes. Mødet i Bruxelles var et vigtigt skridt i denne udvikling.

Video: 6 min. klip udlagt af Movisol:
<https://www.youtube.com/watch?v=Nzbd3EXuikQ>

Den tre timer lange konference på enten originalsproget eller med tolkens voiceover kan vælges her: <http://web.events.streamovations.be/index.php/event/stream/beyond-the-eu-a-new-model-of-cooperation-between-european-sovereign-nations>

Nye omstændigheder, og hvad de kræver

Leder fra LaRouche PAC, 29. juni, 2017 – Verdenshistoriens nye fase, der formelt blev indviet, da Bælte & Vej topmødet blev afholdt den 14.-15. maj i Beijing med deltagelse af Helga Zepp-LaRouche, fortsætter med at vælte den gamle imperieorden og åbne vejen for, at verden kan gå ind i det Nye Paradigme, som LaRouche-parret har kæmpet for i årtier. Disse fuldstændigt nye omstændigheder kræver nu af hver enkelt af os, at vi skarpt opgraderer graden af vores generelle vurdering, vores engagement og vores lederskab, for at imødegå de kommende timers og dages kvalitativt nye udfordringer.

I dag samles, sammen med hundreder af andre, LaRouches Manhattan-projekt for at hylde den udødelige lærer i klassisk musik, Sylvia Olden Lee. Men den selvsamme dag erklærede New Yorks guvernør, Andrew Cuomo, at New Yorks transportsystem var i nødtilstand. Hvem kan stadig være i tvivl om, at de løsninger, som Lyndon LaRouche så indtrængende har krævet, behøves omgående – baseret på et massivt program for statskredit, som foreskrevet i LaRouches »Fire Love«?

Til trods for, at Gruppen af 20-topmødet i sig selv – planlagt til 7-8. juli i Hamborg – tilsyneladende er dømt til irrelevans pga. den tyske kansler Merkels tåbelighed, så er der ikke desto mindre planlagt mange flere, vigtigere, bilaterale og trilaterale møder omkring og i mellemrummene af G20-mødet. Det vigtigste af disse møder er sandsynligvis mødet mellem præsidenterne Trump og Putin, et møde, som både vi og præsident Trump – og sandsynligvis også præsident Putin – havde håbet at holde meget tidligere. Alt omkring dette Trump-Putin-møde er blevet et spørgsmål om nærkamp med dem, der for enhver pris ønsker at forhindre enhver forståelse med Rusland. I betragtning af, at, fra nu af at regne, vil der blive et møde af en eller anden art mellem de to præsidenter i Hamborg, florerede officielle erklæringer om, hvilken form for møde, det bliver, frem og tilbage i løbet af dagen. Senest forlyder det fra Trumps økonomiske chefrådgiver Gary Cohn, at Det Hvide Hus forventede, at mødet ville blive et formelt, bilateralt møde, snarere end en uformel »trukket til side«-samtale.

På en anden front i den samme krig fortsatte præsident Trump frem i sporet af sin afvisning den 1. juni af Paris-klimaaftalen og sagde til et møde i Energiministeriet her til eftermiddag, at, »I dag annoncerer jeg stolt seks helt nye initiativer til at fremdrive denne nye æra med amerikansk energidominans. For det første vil vi begynde at genoplive og udvide vores kernekraftsektor – som jeg er meget glad for – der producerer ren, bæredygtig energi, fri for udledning. En total gennemgang af USA's politik for kernekraft vil hjælpe os

til at finde nye måder til at revitalisere denne afgørende energikilde. Jeg ved, at du er meget entusiastisk for det, Rick. [Energiminister Rick Perry.]«

For at slutte denne rapport i en helt anden dimension – konsulenter fra McKinsey har netop udgivet en banebrydende undersøgelse om Kinas økonomiske engagement i Afrika. McKinsey skønner, at omkring 10.000 kinesiske firmaer er aktive i Afrika – med omkring 90 % af dem, der er privatejede – og af hvilke de undersøgte omkring 1.000 i otte lande. De bemærker, at, siden år 2000, er Kina skudt frem fra at være en lille investor i Afrika og til at blive langt den største, økonomiske partner i kontinentet. Næsten en tredjedel af de kinesiske firmaer i Afrika er involveret i varefremstilling, en fjerdedel i tjenesteydelser, omkring tyve procent i handel og tyve procent i ejendomme og byggeri. Tolv procent af afrikansk industriproduktion – til en værdi af omkring en halv billion dollar – varetages af kinesiske firmaer. Kinesiske firmaer tegner sig for næsten halvdelen af Afrikas internationale kontrakter inden for byggesektoren. Fireoghalvfjerds procent af de kinesiske firmaer i Afrika sagde, de var optimistiske omkring fremtiden dér, og de fleste har foretaget investeringer, der repræsenterer et langsigtet engagement over for Afrika snarere end handelsaktiviteter og aktiviteter på kontrakt.

I de kinesiske selskaber, der var med i undersøgelsen, var 89 procent af de ansatte afrikanske og kom op på næsten 300.000 jobs for afrikanske arbejdere. Opskrevet til de skønsmæssigt i alt 10.000 kinesiske firmaer i Afrika betyder dette, at kinesiskejede foretagender har flere millioner afrikanske arbejdere. Næsten to tredjedele af kinesiske arbejdsgivere tilbyder en eller anden form for faglært uddannelse. Inden for bygge- og varefremstillingssektoren tilbyder halvdelen af firmaerne lærlingeuddannelser.

Halvdelen af firmaerne havde introduceret et nyt produkt eller en ny tjenesteydelse til det lokale marked, og en tredjedel

havde introduceret ny teknologi. I nogle tilfælde havde kinesiske firmaer sænket prisen for eksisterende produkter og tjenesteydelser med så meget som 40 procent, gennem forbedret teknologi og storproduktion med lavere omkostninger.

Under »områder for signifikant forbedring« siger McKinsey, at værdimæssigt kun 47 procent af de kinesiske firmaers indkøb skete fra lokale, afrikanske firmaer. Et andet »område for forbedring« er, at kun 44 procent af de lokale administratorer i de kinesiske selskaber var afrikanske, selv om nogle firmaer havde drevet deres ansættelser på administratorniveau op over 80 procent.

Det er da 'noget nyt under Solen', er det ikke?

Foto: Helga Zepp-LaRouche var gæst på CCTV's 'Dialog med Yang Rui' under sit besøg til Bælte & Vej Topmødet i Beijing, Kina, 14.-15. maj, 2017. (EIR-foto).

Tyskere byder et møde mellem Trump og Putin velkommen

29. juni, 2017 – Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel, der talte under en fælles pressekonference i går med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i Krasnodar, hvor de begge deltog i en tysk-russisk konference for partnerskaber mellem søsterbyer, sagde, at Tyskland ville byde et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump på sidelinjerne af G20-topmødet den 7.-8. juli i Hamborg velkommen, og at han håbede, de to ledere også ville diskutere krigen i Syrien. Han sagde, det var vigtigt at forhindre en »gentaget« anvendelse af kemiske våben dér.

Gabriel holdt imidlertid fast ved propagandaen om, at den syriske præsident Bashar al-Assad har skylden for det angivelige kemiske angreb i Khan Sheikhoun i begyndelsen af april:

»Vi er ikke i tvivl om, at det syriske regime udførte dette kemiske angreb, og det er ikke første gang ... Vi anser ham for at være en krigsforbryder ... Alle parter, der har indflydelse i området, må simpelt hen udøve denne indflydelse over krigsparterne og sikre, at kemiske våben ikke igen tages i brug.«

Med en bekræftelse af, at Berlin støtter fredsprocessen i Syrien, tilføjede Gabriel:

»Med hensyn til Syrien skal det siges, at Astana-processen har været med til at reducere militære aktiviteter i Syrien, og vi er taknemlige over for dem, der indledte denne proces. Vi er også taknemlige over for Rusland for dets konstruktive holdning i dette spørgsmål.«

Medhensyn til de bilaterale relationer mellem Tyskland og Rusland erklærede Gabriel:

»Vore relationer er specielle, og vi bør påskønne dem. Vi har en skat i vore hænder, og vi har ansvaret for at passe på den og ikke miste den. Vi ønsker at åbne nye, positive kapitler i vore relationer.«

Med fokus på »betydningen af regionale bånd«, sagde Gabriel:

»Jo, vi har uoverensstemmelser over Ukraine og Syrien, men regionale bånd er meget vigtige. Under de aktuelle omstændigheder bør vi ikke afvise civile relationer, eftersom det kun er gennem dialog, at man kan opbygge tillid. Hvis vi har gensidig forståelse og åbenhed, så kan vi gå fremefter ...«

Foto: Ruslands præsident Putin (venstre) mødte Tysklands udenrigsminister Gabriel i Moskva, den 29. juni, 2017.